

Валентин Красногоров

ДАВАЙ ЗАЙМЕМОСЯ СЕКСОМ!

П'ЕСА НА ДВІ ДІЇ

Переклад з російської Наталія Гончар

ВНИМАНИЕ! Все авторские права на пьесу защищены законами России, международным законодательством, и принадлежат автору. Права на перевод принадлежат переводчику. Запрещается издание и переиздание пьесы и ее перевода, размножение, публичное исполнение, перевод на иностранные языки, внесение изменений в текст пьесы при постановке без письменного разрешения автора.

УВАГА! Всі авторські права на п'єсу захищені законами Росії, міжнародним законодавством і належать автору. Забороняється її видання та перевидання, розмноження, публічне (прилюдне) виконання, переклад на іноземні мови, внесення змін до тексту п'єси під час вистави без письмового дозволу автора.

Контакты с автором:

Тел. 8-812-699-3701; 8-812-550-2146
7-951-689-3-689 (моб.)

e-mail: valentin.krasnogorov@gmail.com

<http://krasnogorov.com/>

Контакты с переводчиком: tortoissy@gmail.com

Ім'я Валентина Красногорова добре відоме шанувальникам театру Росії та багатьох країн за рубежем. Його п'єси «Кімната нареченої», «Собака», «Лицарські пристрасі», «Принади зради», «Кохання до втрати пам'яті», «Укожного своя зірка», «Сьогодні або ніколи», «Давай займемся сексом», «Побачення по середам», та інші, поставлені більше, ніж у 300 театрах, тепло зустрічені критикою і глядачами. Книга письменника «Чотири стіни і одна пристрась» про суттєвість драми як виду літератури заслугувала високу оцінку діячів театру. Над виставами його п'єс працювали такі видатні режисери, як Георгій Товстоногов, Лев Додін, Роман Віктюк.

Валентин Красногоров – доктор технічних наук, автор монографій і статей по своїй спеціальності. І якщо при цьому він займається драматургією, то це свідчить про те, що йому є про що сказати своїми п'єсами. З однаковою майстерністю він створює багатоактні і одноактні п'єси різних жанрів – комедії, драми, трагедії. Напруга і конфлікти його п'єс вирішуються за допомогою живого діалогу і стрімкої дії. Автор використовує парадоксальні ситуації і незвичайні сюжети, щоб залучити читачів і глядачів у світи, створені його уявою. Гостра сатира, тонке почуття гумору, гротеск, абсурд, ліризм, глибоке проникнення у натуру людини – ось головні риси творів Красногорова.

П'єси драматурга міцно утримуються в репертуарі театрів, витримуючи сотні вистав. Критики відзначають, що «п'єси Красногорова легко перетинають кордони» і що вони «належать до кращих сучасних п'єс». Багато з них перекладено на іноземні мови, поставлені в театрах, на радіо і телебаченні різних країн (Австралії, Албанії, Англії, Болгарії, Німеччини, Індії, Монголії, Польщі, Румунії, Словаччини, США, Чорногорії, Чехії), отримали призи на зарубіжних театральних фестивалях, зокрема «Приз за кращу драматургію» і «Приз глядачів». Красногоров виступає також як прозаїк і публіцист, автор статей про театр і драматургію, повістей, оповідань та есе, опублікованих в різних виданнях.

Валентин Красногоров – член Спільки письменників та Спільки театральних діячів Росії. Його біографію включено до престижних довідників світу: “Who’s Who in the World” (США), “International Who’s Who in the Intellectuals” (Англія, Кембридж) та ін.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

ЧОЛОВІК

ДРУЖИНА

СЕСТРА

ПРОФЕСОР

ДІВЧИНА

ЧАСТИНА ПЕРША

Сцена, в принципі, може являти собою порожній простір. Необхідна обстановка – чисто службова: стіл, декілька стільців, крісло і т.д.

ЧОЛОВІК читає книгу. Заходить ДРУЖИНА. ЧОЛОВІК продовжує читати.

ДРУЖИНА виходить, знову заходить. ЧОЛОВІК продовжує читати.

ДРУЖИНА. Давай займемося сексом.

ЧОЛОВІК. Давай. *(Продовжує читати.)*

ДРУЖИНА. Чуєш? Давай займемося сексом.

ЧОЛОВІК. *(Так само.)* Давай.

ДРУЖИНА. *(Трясучи його за плече.)* Я тобі кажу – давай займемося сексом!

ЧОЛОВІК. Чим?

ДРУЖИНА. Сексом!!

ЧОЛОВІК. Прямо зараз?

ДРУЖИНА. А чому б ні?

ЧОЛОВІК. Дай хоча б сторінку дочитати.

ДРУЖИНА. А якщо я хочу зараз?

ЧОЛОВІК. Що на тебе найшло?

ДРУЖИНА. Нічого. А ти що, проти?

ЧОЛОВІК. Я? Ні. *(Продовжує читати.)*

ДРУЖИНА. Ну?

ЧОЛОВІК. Що „ну”?

ДРУЖИНА. Ти сказав, що ти не проти.

ЧОЛОВІК. Не проти чого?

ДРУЖИНА. Того.

ЧОЛОВІК. Чого „того”?

ДРУЖИНА. Поклади книжку, інакше я викину її у вікно.

ЧОЛОВІК. Книжка тут ні до чого.

ДРУЖИНА. Я знаю, що вона ні до чого. Але ж ти не хочеш, щоб я викинула у вікно тебе?

ЧОЛОВІК. Скажи, що тобі від мене треба?

ДРУЖИНА. Я ж сказала – давай займемося сексом.

ЧОЛОВІК. Ти перебила мене в найцікавішому місці – він підкрадеться до її ліжка з пістолетом.

ДРУЖИНА. До мого ліжка ніхто не крадеться.

ЧОЛОВІК. Це добре.

ДРУЖИНА. Я не впевнена.

ЧОЛОВІК. *(Крадькома поглядаючи в книжку.)* Я думаю, зараз він її вб'є.

ДРУЖИНА. *(Вириває в Чоловіка книжку і кидає її в кут.)* Зараз я тебе вб'ю.

ЧОЛОВІК. Чого ти від мене хочеш?

ДРУЖИНА. Нічого. Не прийнято, щоб жінка хотіла. Хотіти повинен ти.

ЧОЛОВІК. Мені здається, ти дуже нервуєш.

ДРУЖИНА. Я абсолютно спокійна.

ЧОЛОВІК. Щось трапилось на роботі?

ДРУЖИНА. Хіба сексом займаються тільки тоді, коли щось трапляється на роботі?

ЧОЛОВІК. Ні. Не обов'язково.

ДРУЖИНА. Слава богу. А я вже було подумала, що в тебе на роботі ніколи нічого не трапляється.

ЧОЛОВІК. Мені здається, що зараз невдалий час, і тут невдале місце.

ДРУЖИНА. В тебе для сексу ніколи не буває вдалого часу і місця.

ЧОЛОВІК. Сюди можуть увійти...

ДРУЖИНА. Але зараз ми самі. Тому я тебе і кваплю.

ЧОЛОВІК. Ти ж бачиш, що тут невідповідна обстановка.

ДРУЖИНА. А яка обстановка, по-твоєму, відповідна? Чому це повинно бути тільки на подружньому ліжку, завжди в один і той самий час, наприкінці тижня, через десять хвилин після того, як погасло світло? Чому не вранці, чому не вдень? Чому завжди лежачи? Чому не стоячи і не сидючи? Чому не на підлозі чи на столі? Чому не на пральній машині? Чому не на гойдалці? Чому не на рулоні колючого дроту? Чому не при світлі свічок? Чому ти не береш мене зненацька, експромтом, тоді, коли я цього не чекаю, і там, де це незручно? Чому завжди вдома, в теплі і затишку, позіхаючи перед сном, в одному і тому ж одвічному ліжку?

ЧОЛОВІК. Тому, що в ліжку зручніше.

ДРУЖИНА. Зручніше? Тоді чому обійми на задньому сидінні тісного авто, або в лісі на мурашнику, чи в холодному під'їзді на темних сходах запам'ятовуються на все життя, а подружні ласки вдома, в м'якому, широкому, зручному, ідеально пристосованому для сексуальних утіх ліжку, забуваються через десять хвилин?

ЧОЛОВІК. Тому що... Я не знаю чому.

ДРУЖИНА. Чому, коли я мию посуд, ти не підійдеш і не візьмеш мене ззаду? Чому ти мене не підстерігаєш, не полюєш за мною? Чому я завжди впевнена, що ти не здатний на щось несподіване? Чому не на симфонічному концерті? Чому не в чужій квартирі, куди щохвилини може хтось увійти?

ЧОЛОВІК. Саме сюди щомиті може хтось увійти.

ДРУЖИНА. Ну і нехай. Нехай, врешті-решт, що-небудь станеться. Я не хочу, щоб з невблаганністю неминучості повторювалось одне і теж. Я хочу непередбачуваності. Я хочу не знати, що чекає на мене сьогодні ввечері. Можливо, зустріч з подругою в кафе, а може – вечірка у друзів... Або тиха прогулянка парком на самоті, або відпочинок у кріслі з книжкою в руках, або випадкове побачення на темному пляжі під зірками... Під яскравими зірками на чорному таємничому небі... Білий пісок, бурхливі хвилі, гарячі обійми незнайомих мені раніше рук, які жадібно вивчають нове, незнайоме їм раніше тіло, і воно – моє тіло, яке нетерпляче чекає зустрічі з цими руками... Але нічого цього немає і не буде, і я знаю точно, що буде сьогодні, і завтра, і післязавтра, і, можна вважати, що життя в мене вже закінчилось, бо я все вже знаю, я все вже пережила, і нового вже нічого не буде. Я не живу, а тільки продовжую існувати, я читаю ту саму сторінку тієї самої книги, і мені так нудно, нудно, нудно... Мені так нудно! Давай займемося сексом.

ЧОЛОВІК. Боже мій, знову?

ДРУЖИНА. А хіба ми вже ним займались?

ЧОЛОВІК. Взагалі, чи сьогодні?

ДРУЖИНА. Що було взагалі, я вже й не пам'ятаю. Не було нічого. І не буде. Є тільки те, що є зараз. Чому ми живемо тільки минулим чи майбутнім? Чому б не спробувати жити теперішнім, жити тут і зараз, і щоб це „зараз” нас тишило? Давай займемося...

ЧОЛОВІК. ...Сексом.

ДРУЖИНА. Так. Для різноманітності.

ЧОЛОВІК. Я тебе не впізнаю. Твої висловлювання якісь цинічні. Відверті та голі. „Давай займемося сексом”.

ДРУЖИНА. А що ти хочеш, щоб я сказала? „Давай займемося коханням”? Коханням? Тобі не смішно? Не соромно? Це не буде звучати цинічно? І, зауваж, слово „голі” звучить несхвально. Краще „одягнені”. Наприклад, в пальто. Застібнуті на всі гудзики.

ЧОЛОВІК. В пристойному товаристві не говорять про секс.

ДРУЖИНА. Можна подумати, що в пристойному товаристві ним не займаються.

ЧОЛОВІК. Займаються, але не говорять.

ДРУЖИНА. Кожен з нас насамперед не директор, не вчитель, не інженер, не лікар і не представник парламенту. Насамперед ми чоловіки і жінки. Чому не можна про це думати і говорити? Чому я повинна соромитись того, що є природнім? Того, що дає насолоду?

ЧОЛОВІК. Соромитись не треба, але й говорити немає про що.

ДРУЖИНА. А про що говорять в пристойному товаристві?

ЧОЛОВІК. Не знаю. Про гроші.

ДРУЖИНА. Ти хочеш, щоб я говорила з тобою про гроші? Про те, що ти називаєш своєю зарплатою? Що ж, давай поговоримо про гроші.

ЧОЛОВІК. Не треба.

ДРУЖИНА. І що такого цинічного в слові „секс”? Те, що це відверто – я згідна. Але ж секс залишається фактом. Частиною життя. Частиною побуту. Частиною нашого милого, затишного, нудного, похмурого побуту. Ти ж кажеш – „Давай повечеряємо”. Чому я не можу сказати „Давай займемося сексом”? Давай подивимось телевизор. Давай поїдемо до магазину. Давай підемо в кіно. Давай займемося сексом. Давай винесемо сміття. Давай я займуся пранням. Давай подзвонимо друзям. Давай...

ЧОЛОВІК. Досить!

ДРУЖИНА. ...Давай пересунемо шафу. Давай купимо чайник. Давай займемося сексом. Давай ляжемо спати. „Давай ляжемо спати” - це теж звучить цинічно?

ЧОЛОВІК. Дивлячись з ким.

ДРУЖИНА. З чоловіком.

ЧОЛОВІК. З чоловіком не звучить цинічно.

ДРУЖИНА. Не звучить взагалі.

ЧОЛОВІК. Ти все ж скажи мені – у тебе неприємності на роботі?

ДРУЖИНА. У мене неприємності вдома. У мене вдома не тільки не займаються сексом, але й забороняють про це говорити.

ЧОЛОВІК. Чому ми повинні про це говорити?

ДРУЖИНА. Якраз тому, що ми ним не займаємося. Про що ще мені говорити? Про дітей, яких у мене немає?

ЧОЛОВІК. Що з тобою сьогодні?

ДРУЖИНА. Нічого. Сьогодні я хочу говорити про секс, ще раз про секс і тільки про секс. Хоча б сьогодні. Хоча б говорити. Все життя я про нього мовчала. Я говорила про все на світі. Я говорила про Бетховена і про ціни на ринку. Про спідниці та французький живопис. Про вибори в муніципалітет і краватку мого начальника. Так невже Бетховен, французький живопис, ціни на ринку, спідниці, вибори в муніципалітет і краватка начальника цікавлять тебе і мене більше, ніж секс?

ЧОЛОВІК. Спідниці тебе цікавлять.

ДРУЖИНА. Тебе теж.

ЧОЛОВІК. Мене цікавить в жінках все.

ДРУЖИНА. Так. Все, що вище колін і нижче пояса.

ЧОЛОВІК. Я нормальний чоловік.

ДРУЖИНА. Хотілось би в цьому пересвідчитись.

ЧОЛОВІК. Ти дуже вільна у висловлюваннях.

ДРУЖИНА. Це добре. Я росла скутою і затиснутою. Секс був забороненим. Про нього не говорили. Він був непристойним. Ним займались тільки ночами. Тільки при опущених шторах і з вимкненим світлом. Щоб ніхто не бачив, навіть ти сам. На ранок про це не можна було згадувати. На роботі не дозволялось це обговорювати. Ми були безстатеві. Між ногами в нас нічого не було. А тепер це роблять при світлі. Тепер це показують в кіно. Тепер про це пишуть в дитячих журналах. Недавно я знайшла в журналі для школярок двадцять дві поради щодо того, як користуватись протизаплідними таблетками. А я прочитала про це тільки тепер.

ЧОЛОВІК. Чого ж ти все-таки хочеш?

ДРУЖИНА. Звільнити секс від заборони. Звільнити від гріха. Зняти з нього покрив таємниці. Перестати говорити про нього інакомовно. Називати речі своїми іменами. Член. Оргазм. Піхва.

ЧОЛОВІК. Ти божевільна.

ДРУЖИНА. Так, я буду двадцять і двісті раз повторювати слово „піхва”, аж поки воно не набуде нейтрального, стерильного, медичного змісту. Поки ти не перестанеш реагувати на це слово, поки люди, почувши його, не перестануть хіхікати, обурюватися через вульгарність чи збуджуватися. Піхва, піхва, піхва...

ЧОЛОВІК. Замовкни!

ДРУЖИНА. Піхва, піхва, піхва...

ЧОЛОВІК. Ти божевільна.

ДРУЖИНА. А ти святенник. Пуританин. Що є для тебе привабливішим за піхву? Що ти бачиш у своїх снах? Що найуважливіше розглядаєш на картинах в музеях? Що для тебе є основним в жінці? Очі? Усмішка? Ну, скажи ж мені!

ЧОЛОВІК. Ти божевільна.

ДРУЖИНА. Я знаю. Від цього життя божеволієш. Та чи й жила я? Що я бачила? Що пережила? Дім – робота, дім – робота, дім – робота... А що вдома? Що на роботі? Де життя? На що воно витрачене? Ось і залишається одна можливість – хоч у сексі постаратися забути про свої дрібні проблеми, які зневажаєш, і які, тим не менше, тебе долають і душать. Хоча б на чверть години перестати ненавидіти саму себе. Хоча б на мить не роздумувати. Не згадувати. Не думати. Тільки відчувати. Радість життя. Насолоду. Щастя брати і бути взятою. Чоловік і жінка завжди в стані війни, і секс – це єдина мить перемир'я, єдине поле взаєморозуміння і притягання. Єдиний момент, коли не відчуваєш себе самотньою. Акт єднання, час примирення з життям, ілюзія кохання, привид щастя, можливість самоствердження.

Пауза.

ЧОЛОВІК. Послухай, якщо вже ти так хочеш зайнятися зі мною сексом...

ДРУЖИНА. Чому ти вирішив, що з тобою?

ЧОЛОВІК. Ти ж сама сказала – „Давай займемося сексом”.

ДРУЖИНА. Але я ж не сказала „з тобою”. Просто „займемося сексом”.

ЧОЛОВІК. Просто?

ДРУЖИНА. Просто.

ЧОЛОВІК. З ким?

ДРУЖИНА. А в тебе є хтось, крім мене, з ким ти можеш цим займатись?

ЧОЛОВІК. На даний момент немає.

ДРУЖИНА. А в інші моменти?

ЧОЛОВІК. Теоретично – з ким-небудь.

ДРУЖИНА. Залишимо теорію, перейдемо до практики.

ЧОЛОВІК. Я втомився від твоїх приставань.

ДРУЖИНА. Бідолашний, нещасний чоловік. Він смертельно втомився від сексу. Судячи з усього, втомився на все життя.

ЧОЛОВІК. Знаєш, мені це набридло. Може ти і вважаєш мене своїм чоловіком, але я абсолютно не вважаю тебе своєю дружиною. І я не збираюся займатися сексом з чужою жінкою.

ДРУЖИНА. А з чого ти взяв, що я хочу займатися сексом?

ЧОЛОВІК. Так чого ж ти хочеш?

ДРУЖИНА. Нічого. В цьому вся проблема. Я нічого не хочу. Мені сумно. Щодня одне і те ж. Як мені сумно...

ЧОЛОВІК. Нащо ти знову цілу годину діймала мене своїми розмовами? Нащо тобі секс, якщо ти його не хочеш? Щоб мене довести?

ДРУЖИНА. Я не маю права поговорити? Я ж твоя дружина!

ЧОЛОВІК. Відчепись ти від мене врешті-решт! Ти мені не дружина! Я ненавиджу саме слово „дружина”! Дружина занастила мені життя! Дружина довела мене до божевілля! Замокни! Залиш мене в спокої! (*Шпурляє книжку і виходить.*)

ДРУЖИНА. (*Одна.*) Ще трохи, і я остаточно з'їду з глузду. Треба рятуватись. Треба щось міняти. Якогога швидше ... Інакше буде пізно. Якогога швидше... Що робити? Що робити?

Заходить ПРОФЕСОР.

ПРОФЕСОР. (*Заходячи.*) Що робити? Я вам скажу. Давайте займемось сексом.

ДРУЖИНА. Пропозиція дещо несподівана.

ПРОФЕСОР. Це вже добре. Секс не планують. Він добрий тільки експромтом, він повинен бути раптовим, як вихор, і несподіваним, як землетрус. Він повинен застати нас зненацька, тоді, коли на нього й не надіялись, і там, де він здавався неможливим. Ви згодні?

ДРУЖИНА. Згідна.

ПРОФЕСОР. Тоді почнемо.

ДРУЖИНА. Не так швидко.

ПРОФЕСОР. Але ви ж сказали, що згодні.

ДРУЖИНА. Я згідна в принципі. І не з вашою пропозицією, а зі словами про вихор і землетрус.

ПРОФЕСОР. Якщо ви в принципі згодні, то приступимо. Деталі узгодимо в ході справи. Або після завершення справи.

ДРУЖИНА. У мене немає часу.

ПРОФЕСОР. У мене теж. Тому не будемо його марнувати. Відразу й почнемо.

ДРУЖИНА. Відразу я не звикла. Потрібен час.

ПРОФЕСОР. Це дрібниці. Вважайте, що на вас налетів вихор.

ДРУЖИНА. І в нас дійсно немає часу. Скажіть, котра зараз година?

ПРОФЕСОР. Облиште. Хто ж займається сексом з годинником у руках?

ДРУЖИНА. Чому ви вирішили, що я взагалі хочу займатися сексом?

ПРОФЕСОР. Сексом хочуть займатись усі.

ДРУЖИНА. Усі, крім мене.

ПРОФЕСОР. А чим хочете зайнятися ви? Німецькою мовою?

ДРУЖИНА. Нічим. І точно не сексом.

ПРОФЕСОР. Не хочете займатись взагалі, чи на даний момент?

ДРУЖИНА. Взагалі.

ПРОФЕСОР. Тому ви мене й викликали?

ДРУЖИНА. Я? Я вас не викликала. І хто ви, власне, такий?

ПРОФЕСОР. Я - ПРОФЕСОР психіатрії, психології і соціології. Сексолог і сексопатолог. Лікую, консультую, практикую. Знімаю комплекси, прищепляю впевненість у собі, звільняю від скутості. Усуваю фригідність, ліквідую імпотенцію. Задовольняю невдоволених. Робота тяжка. Маса викликів. Втомлююсь.

ДРУЖИНА. Ви лікар?

ПРОФЕСОР. Не зовсім. Я консультант з питань сексу – навчаю, даю поради, допомагаю вирішувати проблеми. Лікую від усіх хвороб.

ДРУЖИНА. Чому від усіх, якщо ви спеціаліст тільки з питань сексу?

ПРОФЕСОР. Тому, що всі хвороби виникають від браку сексу. Тепер ви розумієте, чому ви погано себе почуваєте?

ДРУЖИНА. З чого ви взяли, що я погано себе почуваю?

ПРОФЕСОР. Ви сказали, що не хочете займатися сексом. Це різновид божевілля.

ДРУЖИНА. Ви вважаєте, що я ненормальна?

ПРОФЕСОР. Ні, я цього не казав. Божевілля – це норма, бо всі ми живемо в божевільному світі. Ненормальний – це той, хто нормальний. Але я вас вилікую.

ДРУЖИНА. Як?

ПРОФЕСОР. У мене є універсальний засіб: секс три рази на день. Замість їжі.

ДРУЖИНА. Я згідна.

ПРОФЕСОР. Прекрасно. Але хворий повинен бути дуже здоровим, щоб користуватись цим засобом. Ви здорові?

ДРУЖИНА. Здорова.

ПРОФЕСОР. В такому випадку, немає необхідності вас лікувати. Давайте просто займемося сексом. Ви знаєте, що це таке?

ДРУЖИНА. Знала, але забула.

ПРОФЕСОР. У вас є чоловік?

ДРУЖИНА. Чоловік і секс – це різні речі. Більше того, я не впевнена, тощо він у мене є.

ПРОФЕСОР. Як, ви навіть не знаєте, чи є у вас чоловік?

ДРУЖИНА. Я не знаю, чоловік він, чи ні.

ПРОФЕСОР. Я бачу, дорогенька, вам потрібно починати життя спочатку. І я вам допоможу. Ніхто на світі не знає, що таке секс. Тільки я. Я присвятив цьому всього себе. Я віддав цьому кращі роки своєї молодості. Я вивчав це в бібліотеках і архівах, на лекціях і в музеях, на конференціях і семінарах.

ДРУЖИНА. І більше ніде?

ПРОФЕСОР. Якщо ви маєте на увазі вульгарну практику, то вона, можливо, й підходить любителям, але не висококласному професіоналу. Ви навіть не уявляєте собі, наскільки багатий світ вам відкриється, коли я почну ділитися своїми знаннями! Секс первісний. Секс античний. Секс древньоєгипетський, древньогрецький і древньоримський. Секс середньовічний. Секс епохи Відродження. Секс бароковий і класичний. Секс романтичний. Секс у стилі „модерн”. Секс сучасний. Секс східний. Секс французький. Секс усіх країн, часів і народів. Усім цим ми й займемося прямо зараз.

ДРУЖИНА. Всім одразу? Я ж вам ясно сказала – я не готова.

ПРОФЕСОР. Займемося в сенсі навчальному. В плані академічному. Для початку курс на чотириста вісімдесят годин. Будемо вивчати основи теорії. Історію. Соціальні аспекти. Практичні застосування. Тантру и Кама-Сутру. Картинки. Фільми. Фізіологію й психологію. Гігієну і техніку. Вправи. Тренування голосу. Рук. Ніг. Кричати. Зітхати. Стогнати. Опиратися. Розслаблятися. Віддаватися. Вдавати.

ДРУЖИНА. Удавати я і так вмію.

ПРОФЕСОР. Я навчу вас удавати так, що ви самі в це повірите.

ДРУЖИНА. І коли я це все буду вміти, то що?

ПРОФЕСОР. То буде те, що зараз. Але ви ніколи вмітимете всього. Секс – неосяжна наука. Наука, яка приносить щастя. Щоб її опанувати, не вистачить всього життя, навіть, якщо почати змалку і вчитись до глибокої старості. Цей предмет потрібно ввести в шкільну програму. Чому там викладають алгебру, яка ніколи і нікому з

нас не потрібна, а не секс, який потрібен завжди і всім? Вам хоч раз знадобився біном Ньютона?

ДРУЖИНА. Ні.

ПРОФЕСОР. А секс з нами всюди і завжди. Він супроводжує нас все життя. Він зігріває нас взимку і освіжає влітку. Він заспокоює нас і, в той самий час, не дає нам спокою. Це чарівний еліксир, який дарує нам відчуття молодості і щастя. Ось чому ми так ніжно ставимось до нього.

ДРУЖИНА. Зараз я відчуваю до нього відразу.

ПРОФЕСОР. Не обманюйте себе і мене. У вас відразу не до сексу, а до вашого партнера. Міняйте партнера. Тричі на день. Замість їжі. Почніть сьогодні. Я вас усього навчу. Прямо зараз. Ви красива жінка, ви повинні бути щасливою. Мої сеанси дорого коштують, але вас я готовий вчити безкоштовно.

ДРУЖИНА. Я вважала, що в таких випадках платять вчителі, а не учениці. І я вас не викликала.

ПРОФЕСОР. Викликала, не викликала – яка різниця? Не забувайте, в нас мало часу. Один, два, три, почали!

Пауза.

ДРУЖИНА. А з чого починати?

ПРОФЕСОР. От бачите, ви навіть не знаєте, з чого почати. Один, два, три, почали!

Пауза.

Один, два, три!

ДРУЖИНА. Облиште. От якби ви мене навчили...

ПРОФЕСОР. Чого?

ДРУЖИНА. Жити інакше. Не так, як зараз. Краще. Мудріше.

ПРОФЕСОР. Жити інакше? Це дуже просто. Для цього потрібно жити з іншим. Вам моя думка видається вульгарною репрізою, але так є. Себе ви вже не переробите – значить, самі по собі ви будете жити однаково, так, як жили досі. Але життя з іншим змусить вас жити інакше.

ДРУЖИНА. Гірше чи краще?

ПРОФЕСОР. Напевне - гірше. Але інакше. Ви ж цього хочете?

ДРУЖИНА. Я сама не знаю, чого хочу. Я знаю тільки те, чого я не хочу. Жити тут. Жити так. Мілко, нудно. Самотньо. Люди ізольовані і божевільні. Їхнє улюблене заняття – мучити одне одного. Я хочу звідси втекти. Вам не здається, що всі люди подуріли?

ПРОФЕСОР. Не здається, а так і є. Так що втікати немає куди.

ДРУЖИНА. Пройдуть роки – всі подібні, наче брати, тільки кожен наступний все гірший і гірший, наблизиться кінець, і я спитаю в себе – навіщо я жила? Чи жила я взагалі?

ПРОФЕСОР. Люба моя, життя не може мати іншої мети, окрім продовження самого життя. Інакше кажучи, ціллю життя є секс. Секс – це ствердження, продовження і торжество життя. Ми з вами мурашки, а природа не турбується про окрему мурашку. Її завдання – зберегти мурашник.

ДРУЖИНА. Я ненавиджу людський мурашник.

ПРОФЕСОР. Мурашник? Це незаслужений комплімент на адресу нашого суспільства. Мурашки дружньо працюють, а ми – суспільство конкурентів, в якому один одному вовк.

ДРУЖИНА. Я заплуталась у своїх проблемах.

ПРОФЕСОР. Не ускладнюйте. Всі проблеми – від сексу. Щасливий секс – щасливе життя, невдалий секс – невдале життя. От і все. У вас щасливий секс?

ДРУЖИНА. Ні.

ПРОФЕСОР. А життя?

ДРУЖИНА. Ні.

ПРОФЕСОР. Що й слід було довести.

ДРУЖИНА. Саме тому я і хочу втекти. Від цього життя.

ПРОФЕСОР. Втекти? Чесно кажучи, я теж. Ви з ким втікаєте?

ДРУЖИНА. Сама. Але краще з кимось.

ПРОФЕСОР. Вдвох, звичайно, краще.

ДРУЖИНА. Чому б нам не втекти разом?

ПРОФЕСОР. Я запитую себе те саме.

ДРУЖИНА. І що ви собі відповідаєте?

ПРОФЕСОР. Треба бігти. Я вам це запропонував відразу, як увійшов.

ДРУЖИНА. Відразу, як увійшли, ви запропонували займатись сексом.

ПРОФЕСОР. Секс і є втечею від життя.

ДРУЖИНА. А я думала – це і є життя.

ПРОФЕСОР. Не будемо сперечатись, у нас мало часу.

ДРУЖИНА. Так ви візьмете мене з собою?

ПРОФЕСОР. Я готовий вас викрасти, відвезти, віднести на руках.

ДРУЖИНА. Куди?

ПРОФЕСОР. Нікуди.

ДРУЖИНА. В цьому вся проблема.

ПРОФЕСОР. Але бігти треба.

ДРУЖИНА. Куди?

ПРОФЕСОР. Неважливо. Головне, не зупинятись. Не задумуватись. Не оглядатись. Дайте руку.

ДРУЖИНА. Прямо зараз?

ПРОФЕСОР. А то прийдуть. Буде пізно.

ДРУЖИНА. Тоді почекайте, я візьму хоч що-небудь в дорогу.

ДРУЖИНА виходить. Пауза. Заходить ДІВЧИНА.

ДІВЧИНА. Давай займемося сексом.

ПРОФЕСОР. Так це ВИ мене викликали?

ДІВЧИНА. Я? Навіщо?

ПРОФЕСОР. Напевно для того, щоб займатись сексом.

ДІВЧИНА. Ні, не я. Але я готова.

ПРОФЕСОР. Так хто ж мене викликав?

ДІВЧИНА. Якщо для того, щоб займатись сексом, вважайте, що вас викликала я. Терміновий виклик. Давайте відразу приступимо.

ПРОФЕСОР. Саме це я хотів вам запропонувати. А ви хто?

ДІВЧИНА. Я співробітниця чоловіка.

ПРОФЕСОР. Дуже приємно.

ДІВЧИНА. Приємно чи ні, я сподіваюсь, ми дізнаємось дуже скоро. (Починає розстібати гудзики.)

ПРОФЕСОР. А чому б вам не зайнятись сексом з чоловіком?

ДІВЧИНА. З чим?

ПРОФЕСОР. Для різноманітності – з вашим.

ДІВЧИНА. У мене немає чоловіка.

ПРОФЕСОР. Ви ж його співробітниця.

ДІВЧИНА. Я співробітниця не мого чоловіка.

ПРОФЕСОР. Це цілковито міняє справу. Якщо він не ваш чоловік, то ви просто зобов'язані в необмеженій кількості займатися з ним сексом. Тим більше, ви з ним разом працюєте. Це дуже зручно і економить час.

ДІВЧИНА. На жаль, він страшенно зайнятий.

ПРОФЕСОР. На роботі!? Зайнятий? Чим? Не може бути! Чим можна бути зайнятим на роботі?

ДІВЧИНА. Звісно, сексом

ПРОФЕСОР. Це інша річ..

ДІВЧИНА. Я складаю його діловий розклад і веду робочий щоденник: початок сексу, закінчення, з ким, коли, як, за чією рекомендацією, чия черга далі. Багато роботи.

ПРОФЕСОР. Якщо він такий зайнятий, займіться сексом з кимось іншим.

ДІВЧИНА. Ось я це вам і пропоную.

ПРОФЕСОР. Дуже приємно.

ДІВЧИНА. Хотіла би в цьому переконатись.

ПРОФЕСОР. Вам пощастило – ви натрапили на потрібну людину.

ДІВЧИНА. Доведіть це.

ПРОФЕСОР. Моя репутація не потребує доказів. Лише моє ім'я говорить само за себе.

ДІВЧИНА. А ви хто?

ПРОФЕСОР. Я - ПРОФЕСОР психіатрії, психології і соціології. Сексолог і сексопатолог. Лікую, консультую, практикую. Знімаю комплекси, прищепляю впевненість у собі, звільняю від скутості. Усуваю фригідність, ліквідую імпотенцію. Задовольняю невдоволених. Навчаю, даю поради, допомагаю вирішувати проблеми. Лікую всі хвороби.

ДІВЧИНА. Я б теж хотіла стати такою консультанткою.

ПРОФЕСОР. Я вас навчу. Пам'ятаєте гасло «Вчитися, вчитися і вчитися»?

ДІВЧИНА. «Щоб оволодіти запасом знань, накопичених людством».

ПРОФЕСОР. Цілковита правда. Так, це моє гасло.

ДІВЧИНА. А я й не знала.

ПРОФЕСОР. Ви багато чого ще не знаєте.

ДІВЧИНА. То давайте будемо вчитись. Я дуже допитлива. Приступимо прямо зараз.

ПРОФЕСОР. Будь-ласка. Почнемо з перевірки вашої сексуальності.

ДІВЧИНА починає роздягатись.

Ні-ні, не роздягайтесь! Зараз в цьому немає необхідності.

ДІВЧИНА. *(Розчаровано.)* Немає необхідності? А як же ви мене будете перевіряти?

ПРОФЕСОР. У мене є спеціальна система тестів. Сядьте навпроти мене і зосередьтесь.

Сідають навпроти.

Ви готові?

ДІВЧИНА. Так.

ПРОФЕСОР. *(Виймає авторучку.)* Скажіть, що вам нагадує ця авторучка?

ДІВЧИНА. Секс.

ПРОФЕСОР. Дуже цікаво. Ну, а що вам нагадує це крісло?

ДІВЧИНА. Секс.

ПРОФЕСОР. Як? Теж секс? Але чому?!

ДІВЧИНА. А мені все нагадує про секс.

ПРОФЕСОР. Все-таки поясніть, яке відношення крісло має до сексу?

ДІВЧИНА. Пряме. Якби ви тільки знали, ПРОФЕСОРЕ, скільки фантазій у мене пов'язано з темою крісла! На жаль, це лише фантазії, а не спогади.

ПРОФЕСОР. Я ставлю вам найвищу оцінку. Сто балів. У вас багата уява.

ДІВЧИНА. У мене нормальна уява. Тремтячі вітрила, сповнені бажання відкритись і віддатися вітру, і сонячний промінь, що пронизує вологу глибину моря, і хмари, які зливаються і знову розходяться, і поїзд, що впевнено входить в тунель, і труба електростанції, і стовбур тополі, і свіча – все це для мене прояв одного й того ж. Морква – це чоловік, а ріпа – жінка. Банан теж чоловік, та ще який, а картопля, буряк, яблука, каша, – все це жінки.

ПРОФЕСОР. У вас вражаючі здібності. Це мені треба у вас вчитись, а не вам у мене.

ДІВЧИНА. А сестра каже, що я божевільна.

ПРОФЕСОР. Забудьте сестру. Довіртеся мені. Ви нормальна. Вона – ні.

ДІВЧИНА. Я живу в світі символів: ложка і тарілка...

ПРОФЕСОР. (*Підхоплює.*) ...Циліндр і поршень...

ДІВЧИНА. ...Перстень і палець...

ПРОФЕСОР. ...Рука і рукав...

ДІВЧИНА. ...Зерно і ґрунт...

ПРОФЕСОР. ...Клинок и піхви...

ДІВЧИНА. ...Ключ и замок...

ПРОФЕСОР. ...Все це символи вічного союзу чоловіка і жінки. Одне без другого безглузде і неможливе.

ДІВЧИНА. Говоріть! Говоріть ще! Мене це так збуджує!

ПРОФЕСОР. Скажіть, що ви знаєте про секс? Ні, я неправильно поставив питання.

Скажіть, чого ви ще не знаєте про секс?

ДІВЧИНА. Мушу зізнатись – я взагалі не знаю, що таке секс. Я ніколи цим не займалась. Тому мені так цікаво.

ПРОФЕСОР. Ми почнемо ним займатись, ми будемо займатись довго-довго, зранку до вечора і звечора до ранку, і ви визнаєте все-все-все. Почнемо прямо зараз.

ДІВЧИНА. Боюсь, зараз не вийде.

ПРОФЕСОР. Чому?

ДІВЧИНА. Тут не можна.

ПРОФЕСОР. Я знаю. Але чому б нам не спробувати?

ДІВЧИНА. (*Озираючись і понизивши голос.*) Ви не видасте мою таємницю?

ПРОФЕСОР. Не видам. Але краще ви мені її не відкривайте.

ДІВЧИНА. Ні, відкрию. Я хочу втекти.

ПРОФЕСОР. Ви теж? Куди?

ДЕВУШКА. Туди, де все інакше. А чому теж? Ви також хочете втекти?

ПРОФЕСОР. А хто не хоче?

ДІВЧИНА. Тоді втечемо разом, поки є можливість.

ПРОФЕСОР. Любонько, куди мені бігти? Я вже не бігаю, а шморгаю, я не дихаю, а задихаюсь. Ще крок – другий, і біг по цій землі для мене закінчиться.

ДІВЧИНА. Ах, не говоріть про ці жажливі речі! Беріть приклад з мене, і думайте тільки про секс. Думайте про нього увесь час, щоб ні про що більше не думати.

Ви зрозуміли мене? Я забороняю вам думати про що-небудь інше. Ми втечемо звідси, і ви проживете ще тисячу років. Біжимо?

ПРОФЕСОР. (*Випростовуючи руку.*) З вами – на край світу.

ДІВЧИНА. Давайте підемо звідси одразу, зараз же, нікуди не заходячи, не зупиняючись, не оглядаючись, не затримуючись, інакше буде пізно. (*Тягне ПРОФЕСОРА до виходу, але той раптом зупиняється.*)

ПРОФЕСОР. Зачекайте! Я згадав, що не можу.

ДІВЧИНА. Чому? Боїтеся?

ПРОФЕСОР. Боюся. Та не втому річ.

ДІВЧИНА. А в чому?

ПРОФЕСОР. Я щойно пообіцяв одній дамі бігти разом з нею.

ДІВЧИНА. Ну то й що?

ПРОФЕСОР. Треба їй, принаймні, пояснити...

ДІВЧИНА. Чому ви вважаєте, що зобов'язані їй що-небудь пояснювати? Невже ви перший, хто втікає від жінки?

ПРОФЕСОР. Ні, але...

ДІВЧИНА. У вас був з нею роман, чи що?

ПРОФЕСОР. Не те щоб роман...

ДІВЧИНА. Був чи не було, це не має значення. Секс – це зовсім не причина для з'ясування чи для продовження стосунків.

ПРОФЕСОР. Але після того, як ми з нею познайомились...

ДІВЧИНА. (*Перебиваючи.*) Ну і що? Секс – не привід для знайомства. Якщо ви такий делікатний, залиште їй записку. Дістаньте вашу чудову авторучку.

Пишіть: (*Диктує.*) «Люба, не хвилюйся, я втік з іншою. Скоро не повернусь».

ПРОФЕСОР. (*Дістає ручку і починає писати, але передумує.*) Я краще скажу їй це сам. Або запропоную втікати втрюх.

ДІВЧИНА. А вона погодиться?

ПРОФЕСОР. Чом би й ні?

ДІВЧИНА. Втрюх не так цікаво.

ПРОФЕСОР. Навпаки, це може бути ще цікавіше.

ДІВЧИНА. Ну, тоді йдіть, я вас тут почекаю. Тільки не залишайте мене надовго саму! Я ненавиджу самотність. Я хворію від цього.

ПРОФЕСОР. Я вже давно цим страждаю.

ПРОФЕСОР виходить. Заходить ЧОЛОВІК

ЧОЛОВІК. Давай займемося сексом.

ДІВЧИНА. Давай.

ЧОЛОВІК. Я серйозно кажу.

ДІВЧИНА. Я відразу здогадалась, що це не жарт. (*Починає розстібати плаття.*) Ну?

ЧОЛОВІК. Зараз?

ДІВЧИНА. Ну не завтра ж.

ЧОЛОВІК. Прямо тут?

ДІВЧИНА. А де ж іще?

ЧОЛОВІК. Хто перший почне?

ДІВЧИНА. А це хіба не разом роблять?

ЧОЛОВІК. Роблять разом, але хтось повинен проявити ініціативу.

ДІВЧИНА. Ви вже її проявили. Ви запропонували, я погодилась. Тепер знову ваша черга.

ЧОЛОВІК. Що я повинен робити?

ДІВЧИНА. По-моєму, те, що ви запропонували.

ЧОЛОВІК. Це було б чудово. Але я не знаю, як починати.

ДІВЧИНА. Це найважче.

ЧОЛОВІК. А що ви порадите?

ДІВЧИНА. Відверто кажучи, в мене немає досвіду.

ЧОЛОВІК. Ви не мали справи з чоловіками?

ДІВЧИНА. Ніколи! Але чоловіки інколи мали справу зі мною.

ЧОЛОВІК. І як вони починали?

ДІВЧИНА. По-різному.

ЧОЛОВІК. По-моєму, спочатку слід трохи поговорити.

ДІВЧИНА. Навіщо?

ЧОЛОВІК. Не знаю. Так прийнято.

ДІВЧИНА. Про що?

ЧОЛОВІК. Не знаю. Про книги, про кіно, про живопис.

ДІВЧИНА. І скільки часу треба говорити?

ЧОЛОВІК. Не знаю. Залежить від обставин.

ДІВЧИНА. А потім не можна поговорити?

ЧОЛОВІК. Потім можна, але вже не хочеться. Прийнято до.

ДІВЧИНА. Ну, якщо так прийнято, говоріть. Тільки, якомога коротше.

Пауза.

ЧОЛОВІК. За інших обставин я б запропонував вам піти зі мною в кафе.

ДІВЧИНА. Дякую. Каву сьогодні я вже пила. Мені здається, ви пропонували мені щось

інше.

ЧОЛОВІК. Та пропозиція ще в силі.

ДІВЧИНА. Тоді в чому річ?

ЧОЛОВІК. Розумієте, секс не повинен починатися з кінця, все має починатися з початку. Повинен бути спротив, боротьба, перемога. Саме це й приносить задоволення.

ДІВЧИНА. Опір є. З вашого боку

ЧОЛОВІК. Я не опираюсь.

ДІВЧИНА. А ви хіба атакуєте? Що ж, я здаюсь. Проти вас неможливо встояти. Так що опір є, перемога є, тепер черга за задоволенням.

ЧОЛОВІК. Спочатку давайте все-таки поговоримо.

ДІВЧИНА. А хіба ми ще не поговорили?

ЧОЛОВІК. Ще навіть не починали.

ДІВЧИНА. Ви так вважаєте? Ну, що ж, давайте поговоримо.

Пауза.

ЧОЛОВІК. Про що будемо говорити?

ДІВЧИНА. Розкажіть мені про свій донжуанський список. Він у вас, напевно, надзвичайно довгий.

ЧОЛОВІК. Авжеж, розповідь буде не короткою...

ДІВЧИНА. Отож, скільки у вас було жінок? Тільки відверто. Двадцять? Тридцять? Сто?

ЧОЛОВІК. Може, навіть більше... *(Після паузи.)* Хоча, чесно кажучи, трохи менше.

ДІВЧИНА. То скільки? Десять?

ЧОЛОВІК. Трохи менше.

ДІВЧИНА. Менше десяти? Який же це список? То скільки ж? Дев'ять? Вісім?

ЧОЛОВІК. *(Замислившись.)* Дружину зараховуємо?

ДІВЧИНА. До донжуанського списку? Категорично ні. До цього списку прийнято зараховувати тільки жінок, а власна дружина хіба жінка?

ЧОЛОВІК. Тоді... мушу зізнатися... у мене... в мене немає донжуанського списку. Тобто, список є, але жінок у ньому немає.

ДІВЧИНА. Тоді почніть його!

ЧОЛОВІК. Прямо тут?

ДІВЧИНА. І зараз.

ЧОЛОВІК. Ви знаєте, прямо так, відразу, нецікаво.

ДІВЧИНА. Чому ж «відразу»?! Ми розмовляємо вже цілих п'ять чи, навіть, десять хвилин!

ЧОЛОВІК. Цього мало. Уявіть, що ви поїхали подорожувати в нову для вас країну. Невже ваша ціль – лише досягнути кінцевої точки? Хіба вам не захочеться пройти весь шлях від початку до кінця по бескидах і ущелинах, дорогах і стежках? Чи, якщо ви візьметесь за нову для вас книжку, невже ви почнете її читати з останньої сторінки? Без зачину немає сюжету, без сюжету немає фіналу. І, по-вашому, ціль альпініста – опинитись відразу на вершині, а не подолати підйом? Адже навпаки, без підйому немає вищої точки, немає кульмінації..

ДІВЧИНА. У мене буде кульмінація. Це, звичайно, в деякою мірою залежить від вас. Так що давайте, нарешті, займемось сексом!

ЧОЛОВІК. Але ми вже ним займаємось!

ДІВЧИНА. Так? Я – недосвідчена дівчина, мене легко обманути, але мені все ж здається, що ми займаємось чимось іншим.

ЧОЛОВІК. Просто секс – це не те, що ви думаєте, це не фінальні п'ятнадцять хвилин. Це не падіння завіси в кінці останньої дії, це драма; драма, яку треба зіграти від початку до кінця. Слова, жести, погляди, серенади, квіти, подарунки, атаки, відмови, пропозиції та ухиляння – все це частина великої гри, яка і називається сексом. Це обряд, ланцюг ритуалів, настільки древніх, як битва оленів чи кружляння глухарів. Це система життя, основа культури. Вишукане вбрання

шиють не тільки для того, щоб в потрібний момент його зняти. Вигадують правила етикету, складають романи і поеми, зітхають скрипки і співають флейти, пишуть картини і творять прекрасні Венери – і все це для того, щоб передати муки тіла і душі.

ДІВЧИНА. Послухайте...

ЧОЛОВІК. Ні, це ви послухайте! Яку складну систему взаємовідносин статей вигадало людство! Одягання певних частин тіла. Різний одяг для різних статей. Різні норми поведінки. Різні ідеали людини. «Сильний героїчний чоловік», «Слабка тендітна жінка». Це все не просто так, в цьому всьому схований великий зміст, чи не так?

ДІВЧИНА. Скажіть, ви – нормальний?

ЧОЛОВІК. А що?

ДІВЧИНА. Ви ніби з позаминого століття. Дуже багато говорите.

ЧОЛОВІК. А Ви надто спрощуєте життя.

ДІВЧИНА. А ви його надмірно ускладнюєте. Секс – це дуже корисно, дуже просто і дуже потрібно. На жаль, до цієї простої, приємної та корисної речі люди йдуть складними обхідними дорогами і тратять на це багато сили, грошей і часу. Замість просто підійти, широко усміхнутись, простягнути руку и сказати: «Давай займемося сексом». Як кажуть «Доброго ранку» чи «Будьте здорові». А як можна бути здоровим без сексу?

ЧОЛОВІК. Ви праві.

ДІВЧИНА. Я пропоную вживати цю фразу в якості привітання: «Давай займемося сексом». Які слова є більшим доказом прихильності та готовності до контакту?

ЧОЛОВІК. Ви праві. А як відповідати на це привітання?

ДІВЧИНА. Якоюсь найбільш звичною фразою. Наприклад, «Дякую, із задоволенням». Або «Завжди до ваших послуг». Чи просто «Давай».

ЧОЛОВІК. А як ви пропонуєте прощатись?

ДІВЧИНА. Тут немає сенсу що-небудь змінювати. В словах «До побачення» вже закладений сексуальний зміст, в них відразу можна почути обіцянку чогось солодкого, інтимного і довгоочікуваного... Принаймні, я це чую. (*Млосно повторює для себе.*) «До побачення»...

ЧОЛОВІК. До побачення. (*Прямуючи до виходу.*)

ДІВЧИНА. Куди ж ви?

ЧОЛОВІК. Ви ж сказали «до побачення».

ДІВЧИНА. (*Затримуючи його.*) Це я сказала так, для себе. Чесне слово, ви ненормальний.

ЧОЛОВІК. Я цілком нормальний. Може, трохи старомодний.

ДІВЧИНА. А це якраз – ненормальний. Наше століття – це століття дій. Вперед, вперед, вперед! Інакше обженуть!

ЧОЛОВІК. (*Тривожно.*) Хто і в чому може мене обігнати?

ДІВЧИНА. Хто завгодно! От ви зараз говорите, говорите, говорите, а хто-небудь зайде і – хап! – вкраде мене у вас із-під носа.

ЧОЛОВІК. (*Налякано.*) І ви підете?

ДІВЧИНА. Якщо викрадуть – піду. Я – юна, недосвідчена дівчина, я не вмію чинити опір.

ЧОЛОВІК. Я дуже вас прошу – не йдіть!

ДІВЧИНА. Ну, гаразд. Ви сказали, що потрібна гра. Давайте тоді грати, ніби ми зустрілись не вперше, а вдруге.

ЧОЛОВІК. І що тоді?

ДІВЧИНА. А на другій зустрічі говорити вже не обов'язково. Урочиста частина закінчена, можна відразу переходити до концерту.

ЧОЛОВІК. Ні, я так зразу не можу. Адже секс – це мистецтво, це творчість...

ДІВЧИНА. То давайте займемося творчістю!

ЧОЛОВІК. Але розкажіть спочатку хоч два слова про себе. Як вас звать, які у вас зацікавлення...

ДІВЧИНА. А я нічим не цікавлюсь. Я юна, недосвідчена, чиста, запальна, романтична дівчина, яку цікавить тільки секс.

ЧОЛОВІК. І більше нічого?

ДІВЧИНА. А навіщо мені що-небудь інше? Може, ще математика.

ЧОЛОВІК. Математика?

ДІВЧИНА. Я одного разу підрахувала, що кожної хвилини в світі займаються сексом як мінімум чотири мільйони людей. Ви тільки уявіть! От ми з вами зараз розмовляємо, марнуємо час, а в на земній кулі два мільйони пар займаються тим, чим ми на даний момент не займаємося. Якщо ці пари положити в ряд з інтервалом на два метри, тобто, на ширині подружнього ліжка, вийде ланцюг довжиною чотири тисячі кілометрів! Уявляєте? Космічний процес! Фабрика! У мене просто дух перехоплює!

ЧОЛОВІК. У мене теж.

ДІВЧИНА. Тоді давайте приєднаємось до них!

ЧОЛОВІК. Прямо тут?

ДІВЧИНА. І зараз. І швидше, швидше, швидше! В нас немає часу, ви це знаєте!

ЧОЛОВІК невпевнено наближається до дівчини, але раптом здригається і перелякано прислухається.

ЧОЛОВІК. Тихо!

ДІВЧИНА. *(Перелякано.)* Що?

ЧОЛОВІК. Сюди йдуть!

Обоє напружено прислухаються.

ДІВЧИНА. Я знала, знала, знала, що так буде!

ЧОЛОВІК. Тихо!

Обоє прислухаються. Тиша.

ДІВЧИНА. Нікого. Давайте швидше почнемо. Інакше буде пізно, ви ж знаєте.

ЧОЛОВІК. Може, потім? Десь-інде?

ДІВЧИНА. Боїтесь?

ЧОЛОВІК. А ви? Хіба ні?

ДІВЧИНА озирається.

ДІВЧИНА. Відверто кажучи, боюся. Але треба ж колись наважитись. Треба ж довести, що ми маємо право робити те, що хочемо.

ЧОЛОВІК. Може, відкладемо на завтра?

ДІВЧИНА. А завтра ви перестанете боятись?

ЧОЛОВІК. Ні, не перестану. Я боюсь весь час. Я боюся зробити якусь помилку. Сказати не те слово. Сісти не в той автобус. Подати не тому руку. Прийняти сторону не того. Поставити не на того коня. Всі кудись лізуть, і я боюся за ними не встигнути. У мене немає ліктів, нігтів і зубів. Я боюся завтрашнього дня. Боюся наступної п'ятниці. Я зі страхом чекаю наступного місяця. Боюся залишитись без роботи. Боюся захворіти. Боюся жінок. Боюся старості. Боюсь померти. І ще більше боюся жити.

ДІВЧИНА. Заспокойтесь.

ЧОЛОВІК. І ці прокляті гроші. Гроші, гроші, гроші! Всі говорять, думають і тривожаться тільки через гроші. Дружини вимагають від чоловіків не кохання, а грошей. Тільки від цього можна зійти з розуму.

ДІВЧИНА. І вам страшно жити у вічному страху?

ЧОЛОВІК. А як інакше? Самі бачите, що діється навколо. Кожен день одне і те ж, без мети і без надії. Нічого не змінюється, а якщо й змінюється, то тільки на гірше. Нас спіймали в сіті і ми сіпаємося, як риби, відкриваємо роти нічим

криком, якого ніхто не чує. Ми увесь час поспішаємо, і залишаємось на місці, все на тому ж колесі, все в тій же сфері, сьогодні, як учора, завтра, як сьогодні, післязавтра, як завжди. Ми рвемося вгору, вгору, вгору. Вгору по сходах, до вершини, що веде вниз. Увесь час немає часу. Ми хочемо все встигнути, все заробити, ми тягнемось, чіпляємось, повземо, ось воно, близько, ще крок, ще зусилля, бери, хапай, та немає що хапати, щастя не схопиш, а життя минає, і роки не повернеш, і навіщо все, навіщо? І хочеться втікати від цього життя, бігти з усіх сил. Та сил вистачає ненадовго, починаєш задихатись, зупиняєшся, озираєшся, задумуєшся, стає страшно, і тоді знову починаєш бігти. Так що, давайте втечемо. В нас немає часу!

ДІВЧИНА. Ви надто багато думаете. А думати не можна. «Завтра» немає. Є тільки «сьогодні». Не думати, розумієте?

ЧОЛОВІК. Ви думаете, що думати не треба?

ДІВЧИНА. На вас це шкідливо впливає.

ЧОЛОВІК. Я боюся навіть звичайних уколів.

ДІВЧИНА. Я теж їх боюся. Знаєте що? Давайте насправді втечемо!

ЧОЛОВІК. Ви вважаєте?

ДІВЧИНА. Я ж сказала – думати не треба. Втечемо, і все.

ЧОЛОВІК. Куди?

ДІВЧИНА. Важливо не куди, а звідки. Звідси. З цього ненависного звідси. Де нічого не можна, де все заборонено, все підвладне правилам і розпорядку. Ми втечемо в прекрасний світ, де всі вільні, де немає заборон, де над головою не стеля, а високе синє небо, і по небу біжать живі хмари, і люди там сміються, вони щасливі, вони співають пісень, танцюють, їм весело, вони ніколи не хворіють, ніхто не вчить їх, як жити і що робити.

ЧОЛОВІК. Хіба є такий світ?

ДІВЧИНА. Такий світ є! Це світ, де ніхто нічого не боїться, де всі встають і лягають, коли хочуть і з ким хочуть, де багато сонця і сексу, де ніхто не командує і де всі щасливі.

ЧОЛОВІК. А де ми будемо жити, без грошей?

ДІВЧИНА. Де зручно! На лавочці. Під кушем. На м'якому зеленому лузі. В човні. Так, у човні! Ми будемо лежати в ньому, обійнявшись, а він буде тихо похитуватись і відносити нас все в нові і нові світи. На кожній пристані нас буде зустрічати духовий оркестр, і буде звучати музика, і нам будуть кидати квіти, а ми будемо плисти і плисти, і займатися сексом, поки не відпливемо так далеко, що нас ніхто не зможе знайти.

ЧОЛОВІК. ...Ніхто не зможе нас знайти. Я згідний. Втікаймо.

ДІВЧИНА. Коли?

ЧОЛОВІК. Вже.

ДІВЧИНА. Прекрасно. Я піду вип'ю стакан води, прийму заспокійливу таблетку, і ми вирушимо в дорогу.

ЧОЛОВІК. Тільки повертайтеся швидше, а то я знову почну думати.

ДІВЧИНА. І що?

ЧОЛОВІК. І передумаю.

ДІВЧИНА. Я забороняю вам думати. Зрозуміли? Беріть приклад з мене.

ЧОЛОВІК. Я постараюсь.

ДІВЧИНА. Сидіть тут, нікуди не рухайтесь, нічого не робіть і ні про що не думайте. Я за мить повернусь, і в нас почнеться нове життя!

ДІВЧИНА виходить. ЧОЛОВІК нетерпляче чекає на неї. Тут доречно зробити перерву. ЧОЛОВІК може чекати Дівчину протягом всього антракту, не покидаючи сцени.

ЧАСТИНА ДРУГА

Дія між двома частинами може продовжуватись без перерви.

ДІВЧИНА. Прекрасно. Я піду вип'ю стакан води, прийму заспокійливу таблетку, і ми вирушимо в дорогу.

ЧОЛОВІК. Тільки повертайтеся швидше, а то я знову почну думати.

ДІВЧИНА. І що?

ЧОЛОВІК. І передумаю.

ДІВЧИНА. Я забороняю вам думати. Зрозуміли? Беріть приклад з мене.

ЧОЛОВІК. Я постараюсь.

ДІВЧИНА. Сидіть тут, нікуди не рухайтесь, нічого не робіть і ні про що не думайте.

Я за мить повернусь, і в нас почнеться нове життя!

ДІВЧИНА виходить. ЧОЛОВІК нетерпляче чекає на неї. Заходить ПРОФЕСОР.

ПРОФЕСОР. Давай займемося сексом.

ЧОЛОВІК. Дякую, з задоволенням.

Пауза.

ПРОФЕСОР. Отже?

ЧОЛОВІК Що?

ПРОФЕСОР. Я чекаю, що буде після вашого «дякую».

ЧОЛОВІК. Я думав, це привітання.

ПРОФЕСОР. Ні, це була ділова пропозиція. Отже?

ЧОЛОВІК. Я згідний.

ПРОФЕСОР. Тоді відразу й візьмемося до справи.

МУЖ. (Озираючись.) Я не бачу тут жінок.

ПРОФЕСОР. Ми прекрасно можемо обійтись і без них.

ЧОЛОВІК. Без жінок?!

ПРОФЕСОР. Звичайно. Є ви, є я, нас двоє. Що ще треба?

ЧОЛОВІК. Вибачте, а ви хто?

ПРОФЕСОР. Я - ПРОФЕСОР психіатрії, психології і соціології. Сексолог і сексопатолог. Лікую, консультиую, практикую. Знімаю комплекси, прищепляю впевненість у собі, звільняю від скутості. Усуваю фригідність, ліквідуюю імпотенцію. Задовольняю невдоволених. Робота тяжка. Маса викликів. Втомлююсь.

ЧОЛОВІК. Я не зовсім розумію, що конкретно ви мені пропонуєте.

ПРОФЕСОР. Зайнятись сексом. Що може бути конкретнішим?

ЧОЛОВІК. ПРОФЕСОРЕ, при всій повазі до вас, зважаючи на вашу вченість, ерудицію та вік, до вашого сивого волосся і нескінченного пізнання – ви не можете замінити мені жінку.

ПРОФЕСОР. Скажіть, ви інтелігентна людина?

ЧОЛОВІК. Сподіваюсь, що так.

ПРОФЕСОР. Дуже добре. Скажіть, що для вас найважливіше в партнері – душа чи тіло?

ЧОЛОВІК. Звичайно, душа.

ПРОФЕСОР. Тоді, яка різниця, яке тіло буде в цієї душі, чоловіче чи жіноче?

ЧОЛОВІК. Для мене – велика.

- ПРОФЕСОР. Уявіть собі душу витончену, піднесену, обдаровану, інтелектуальну, чуйну, одним словом, споріднену вам...
- ЧОЛОВІК. Я давно шукаю таку. Але ця душа повинна знаходитись в симпатичному, не надто худому і не надто повному тілі. І для мене важливо, щоб в душі були нормальні жіночі груди, стрункі ноги і блакитні очі.
- ПРОФЕСОР. Значить, ви проти одностатевого кохання?
- ЧОЛОВІК. Категорично. А втім, лесбіянок – тих я ще розумію. Рожеве, м'яке, ніжне, свіже, пружне, апетитне, молоде жіноче тіло не може не приваблювати. Але будь-який потяг до чоловіка – неприродній.
- ПРОФЕСОР. Але ж деяким жінкам і чоловіки здаються привабливими.
- ЧОЛОВІК. Збочення. В жінок вічно якісь примхи.
- ПРОФЕСОР. Ну, гаразд. Я знайду вам жінку. До речі, я щойно розмовляв тут з двома особами.
- ЧОЛОВІК. Я теж.
- ПРОФЕСОР. Є підстави вважати, що вони не будуть проти.
- ЧОЛОВІК. Вони будуть за.
- ПРОФЕСОР. Значить, питання вирішене. Ви кому віддасте перевагу – повній блондинці чи худій брюнетці?
- ЧОЛОВІК. Ви поставили мене перед нелегким вибором. Як ви сказали – «худу блондинку чи повну брюнетку»?
- ПРОФЕСОР. Навпаки - повну блондинку чи худу брюнетку.
- ЧОЛОВІК. Я б віддав перевагу компромісному рішення.
- ПРОФЕСОР. А саме?
- ЧОЛОВІК. Струнку шатенку.
- ПРОФЕСОР. Я думав, що ви виберете обох.
- ЧОЛОВІК. Це хороша ідея. Де жінки?
- ПРОФЕСОР. Не знаю. Повернемось до нашої теми. Я пропоную вам не грубу фізіологію, а педагогічний процес. Простіше кажучи, я даю уроки. Лікую, консультую, навчаю.
- ЧОЛОВІК. Чому тут навчати?
- ПРОФЕСОР. Як чому? Секс – це, якщо хочете, вид бізнес-спілкування. І як у всякому спілкуванні, при цьому треба вміти бути уважним, тактовним, талановитим і, головне, переконливим. Ви переконливі в сексі?
- ЧОЛОВІК. Як вам сказати...
- ПРОФЕСОР. Не соромтесь зізнатися в своїй неспроможності. Такого роду сором'язливість – упередження. Наше суспільство, на жаль, ще не звільнилось, від первісної системи цінностей. Чому не соромно бути дурнем, алкоголіком, розпусником і здирником, але соромно бути імпотентом? Якщо ти не можеш підняти пудову гирю, якщо в тебе немає ноги чи ока, якщо ти короткозорий, туберкульозний, надміру товстий чи худий, якщо ти тупий і неотесаний, це не соромно. Якщо ти не можеш прогодувати сім'ю, це можна вибачити. Та горе тобі, якщо ти недієздатний в певному розумінні. Ти повинен приховувати це від усіх. (*Зітхає.*) Хоча, якщо розібратись, кому яке діло, крім твоєї подруги?
- ЧОЛОВІК. У мене все добре. Мабуть. Але я хочу досягнути успіху. Треба заробляти гроші. Багато працюю, багато вчуся. Багато думаю. Часу не залишається. Та й, чесно кажучи, сили теж.
- ПРОФЕСОР. Ось в цьому й ваша помилка. Ви займаєтесь багато, але не тим. Тільки секс робить всіх рівними, тільки він звільняє від почуття другосортності, в порівнянні з пихатою широколобою елітою. Якщо ти впевнений у собі як чоловік, ти будеш впевнений і в усьому іншому.
- ЧОЛОВІК. Ви так думаєте?

ПРОФЕСОР. Я не думаю, я знаю. У всіх інших сферах життя, щоб добитись успіху, потрібні колосальні зусилля, треба довго вчитись, треба боротись, треба дряпатись, треба штовхати інших, треба чіплятися зубами, треба служити, вислуговуватися. І лише в сексі можна самоствердитися, бути сильним, важливим, потрібним, і навіть відчувати свою перевагу, нічого не вивчаючи, нічого не вмюючи, не маючи розуму і ніяких талантів. І при цьому ще й отримувати задоволення від життя. В цьому перевага сексу над усіма заняттями і науками. Той, хто досягає успіхів в сексі, не може почувати себе невдахою. І навпаки, невдасі в сексі не щастить ні в чому. (*Гірко.*) Повірте мені, я ж це знаю.

ЧОЛОВІК. Доля правди в цьому є.

ПРОФЕСОР. Стовідсоткова правда. Я готовий вчитись у вас двадцять років, і тоді ви побачите, що... (*Хапається за серце, стогне і падає в крісло.*)

ЧОЛОВІК. Що з вами?

ПРОФЕСОР. Серце...

ЧОЛОВІК У вас є з собою таблетки?

ПРОФЕСОР. (*Важко дихає.*) Зазвичай в таких випадках приходять медсестра і робить мені ін'єкцію.

ЧОЛОВІК. То може, викликати сестру?

ПРОФЕСОР. (*Поспіхом.*) В жодному випадку! Зараз пройде... А може, і не пройде. (*Пауза.*) Прожити життя – а що згадати? От, якби почати життя спочатку, то я б не хотів його починати. В дитячому садку я мріяв швидше піти в школу. В школі я мріяв швидше її закінчити. В університеті я мріяв швидше з нього вийти. На роботі я з першого дня мріяв про пенсію. Одружившись, я з першого дня мріяв про розлучення. Займаючись з жінкою сексом, я мріяв про іншу жінку і про інший секс. Все життя я мріяв про інше життя. Що тепер? Почати все спочатку і прожити те саме життя, мріючи про щось інше?

ЧОЛОВІК. Ви теж мрієте про інше життя та інший секс?

ПРОФЕСОР. Про інший секс вже ні. Колись я займався цим кожен день. Потім через день. Потім раз на тиждень. Потім раз на місяць. Не можу зрозуміти – нібито з кожним роком все більше вміння та досвіду, але чомусь все менше бажання.. Все більше теорії і все менше практики. Чому? А робота тяжка. Маса викликів. Всі хочуть займатися сексом. Втомлююсь.

ЧОЛОВІК. Ви теж втомлюєтесь?

ПРОФЕСОР. Ця професія не для мого віку. Раніше стрілка мого годинника підскакувала до десяти, а то й до одинадцяти, а тепер, в кращому випадку, ледве до восьми підіймається. Якщо говорити прямо, зупинилася на позначці шість... От я все намагаюсь згадати і не можу – коли це було?

ЧОЛОВІК. Що?

ПРОФЕСОР. Коли я востаннє раз займався сексом?

ЧОЛОВІК. А взагалі ви коли-небудь ним займались?

ПРОФЕСОР. Так, і немало. На лекціях і в бібліотеках. На семінарах і конференціях. Але навіть це було дуже давно.

ЧОЛОВІК. Не занепадайте духом.

ПРОФЕСОР. Так, любий мій, світ для мене за останній час сильно змінився. Є соковиті біфштекси, та немає зубів. Є вишукані жінки, та немає грошей. Є багате минуле, та немає майбутнього. Все є, і нічого немає. Скоро і мене не буде. (*Знову хапається за серце і стогне.*)

ЧОЛОВІК. Може, все-таки викликати сестру?

ПРОФЕСОР. (*Налякано.*) Ні-ні! (*Пауза.*) Раніше вважали, що нас все життя супроводжує ангел-охоронець. Але в назначений час він покидає нас, і його місце займає ангел смерті. Як, по-вашому, він виглядає?

ЧОЛОВІК Не знаю, не думав... Стара жінка в чорному, з косою... Або скелет. А ви знаєте?

ПРОФЕСОР. Інколи я відчуваю його зовсім близько, але не бачу. Може, він приходиться у вигляді солдата з автоматом, чи хірурга зі скальпелем, чи медсестри із шприцом...

ЧОЛОВІК. Так, медсестри зі шприцом...

ПРОФЕСОР. Головне, що вона завжди поруч. В будь-яку хвилину вона може постукати в двері. Змахнути косою. Натиснути на курок. Встромити шприц. *(Притишуючи голос.)* Гляньте, її там немає?

ЧОЛОВІК. *(Налякано.)* Кого її? Сестри зі шприцом?

ПРОФЕСОР. *(Пошепки.)* Мені здається, вона вже тут.

ЧОЛОВІК. Де?

ПРОФЕСОР. Не знаю. В мене увесь час відчуття, що вона стоїть десь тут, за спиною і слідкує за мною.

ЧОЛОВІК. *(Пошепки.)* В мене теж.

ПРОФЕСОР. Так перевірте.

ЧОЛОВІК. *(Оглядає кімнату і перевіряє виходи.)* Нікого.

ПРОФЕСОР. Ну і слава Богу. *(Зітхає.)* Треба спішити жити, поки вона ще не поклала руку на плече. А що ми робимо? Як використовуємо відлічені нам години? Ви хоч раз запитували себе: нащо минають дні? Але ж вона, ця чортиця з шприцом, може увійти будь-якої миті.

ЧОЛОВІК. Так, від неї нікуди не втечеш. Я сам тільки про неї й думаю.

ПРОФЕСОР. *(Прислухається до себе.)* Здається, відпустило... *(Встає з крісла, ступає кілька кроків, швидко підбадьорюється.)* Ми ще поскрипимо! Вибачте мені цю хвилину слабкості, приступ швидкоплинного песимізму! На світі є стільки радощів! Паштет із гусячої печінки, келих червоного вина, сонце, жінки, квіти! Любий мій, життя прекрасне! Особливо, якщо в ньому є секс! Забув вас спитати, хто ви такий і що ви тут робите?

ЧОЛОВІК Я? Я...

ПРОФЕСОР. А втім, це не зовсім не важливо. Важливо те, що ми обоє молоді і здорові. Треба спішити жити! Давайте співати, давайте танцювати! Включіть музику! *Звучить запальне танго.* Чудово! Розкішно! Прекрасно! Знаєте, що? В мене є ідея...

ДІВЧИНА. *(Входячи.)* Давайте займемося сексом.

ПРОФЕСОР. Саме це я й хотів запропонувати. Дозвольте мені вас запросити до танцю, і ми обговоримо деталі.

ПРОФЕСОР і ДІВЧИНА танцюють.

ДІВЧИНА. Які саме деталі вас цікавлять?

ПРОФЕСОР. Що, де, коли.

ДІВЧИНА. Секс, тут, зараз.

ПРОФЕСОР. З ким?

ДІВЧИНА. З вами.

ЧОЛОВІК вступає в танець, перехоплюючи Дівчину в партнера.

ЧОЛОВІК Про що ви говорили?

ДІВЧИНА. ПРОФЕСОРА цікавили деталі.

ЧОЛОВІК. Мене вони теж цікавлять.

ДІВЧИНА. Я готова їх розкрити. *(Робить сміливе па.)*

ЧОЛОВІК. Деталі вражають.

ДІВЧИНА. А пропозиція загалом?

ПРОФЕСОР перехоплює ДІВЧИНУ. Під час наступного діалогу вона переходить від одного партнера до іншого.

ПРОФЕСОР. Кому з нас ви пропонуєте?

ДІВЧИНА. Обом.

ПРОФЕСОР. Разом чи по черзі?

ДІВЧИНА. Ви вважаєте мене настільки зіпсованою?

ПРОФЕСОР. Значить, по черзі?

ДІВЧИНА. Значить, разом.

ЧОЛОВІК. Ви жартуєте.

ДІВЧИНА. Анітрохи. Адже по черзі – це обман і зрада. Разом – це чесно, цікаво і приємно. Та й інших варіантів більше немає.

ЧОЛОВІК. Чому?

ДІВЧИНА. Тому, що кожен окремо ви обоє мені вже відмовили. Так що ви скажете?

ЧОЛОВІК. Ми повинні подумати.

ДІВЧИНА. Знову? Ви знову думаєте?

ЧОЛОВІК. Важко відразу відучитись.

ДІВЧИНА. (*Переходячи до ПРОФЕСОРА*) А що скажете ви?

ПРОФЕСОР. Наскільки я розумію, ви пропонуєте нам груповий танець.

ДІВЧИНА. Ви вважаєте, що краще займатися цим одному?

ЧОЛОВІК. Вдвох, тільки вдвох.

ДІВЧИНА. Сексу вдвох не буває, тільки втрьох.

ЧОЛОВІК. Це як?

ДІВЧИНА. Просто третій – зазвичай на стороні. В інший час і в іншому місці. Саме тому нормальний шлюб і називається «трикутник».

ЧОЛОВІК. Ви вважаєте такий шлюб нормальним?

ДІВЧИНА. Таке життя.

ПРОФЕСОР. Ланцюг шлюбу настільки важкий, що його можна нести лише втрьох.
Танець закінчується.

ДІВЧИНА. Так ви згодні?

ПРОФЕСОР. Звичайно.

ЧОЛОВІК. А я ні.

ПРОФЕСОР. Чому?

ЧОЛОВІК. Я принциповий противник нерівності.

ПРОФЕСОР. В чому тут нерівність?

ЧОЛОВІК. Їй дістануться два партнери, а нам – лише по половинці.

ПРОФЕСОР. Ну і що? Половина апельсина така ж смачна, як і цілий апельсин.

ЧОЛОВІК. Я б вибрав навпаки: я - один, а жінки – дві.

ДІВЧИНА. Що в цьому доброго? В моєму варіанті будуть задоволені всі, а в вашому – тільки один із трьох.

ПРОФЕСОР. (*Чоловікові.*) Вона права. Ще шістсот років тому назад Боккаччо сказав, що один півень може задовольнити п'ятнадцять курок, але п'ятнадцять чоловіків не можуть задовольнити одну жінку.

ДІВЧИНА. (*Чоловікові*) Ви не хвилюйтесь. Я одна цілком варта двох. Навіть чотирьох. Ви не будете незадоволені. Вважайте, що нас буде шестеро. Секстет.

ЧОЛОВІК. Але чому все-таки не вдвох?

ДІВЧИНА. Вдвох, утрьох, вчотирьох – яка різниця? Лиш би не бути одній. Лиш би не бути одній...

ЧОЛОВІК. А ви подумайте ось про що: в той час, коли тут одну даму будуть розважати відразу двоє чоловіків, якась інша жінка залишиться взагалі без партнера. І, хто знає, може, ця жінка близько, поряд, можливо навіть в сусідній кімнаті. Вона жадає, вона мучиться, вона страждає від самотності.

ДІВЧИНА. То покличете її сюди!

ЧОЛОВІК. (*Збентежено.*) Кого?

ДІВЧИНА. Цю жінку!

ПРОФЕСОР. Він сказав це в риторичному сенсі.

ЧОЛОВІК. Так, в риторичному. Я не мав на увазі нікого конкретного.

ДІВЧИНА. Неважливо. Підіть і приведіть її.

МУЖ. Кого?

ДІВЧИНА. Ту, яка мучиться і страждає на самоті. Ми будемо страждати всі разом.

Шукайте жінку!

ЧОЛОВІК і ПРОФЕСОР здивовано йдуть. Заходить ДРУЖИНА.

ДРУЖИНА. Давай займемося сексом.

ДІВЧИНА. Давай.

Пауза.

ДРУЖИНА. Питання тільки, з ким.

ДРУЖИНА. А що, хіба немає з ким?

ДРУЖИНА. Ні.

ДІВЧИНА. Чому ж ти пропонуєш?

ДРУЖИНА. А я думала, ти знаєш.

ДІВЧИНА. Якби я знала, я б не сиділа тут одна.

ДРУЖИНА. А ти кому-небудь пропонувала?

ДІВЧИНА. Всім.

ДРУЖИНА. Ну, і?

ДІВЧИНА. Ні.

ДРУЖИНА. Може, вони боялись, що ти за гроші?

ДІВЧИНА. Ні, я їм пояснювала, що я готова безкорисливо.

ДРУЖИНА. Ну і?

ДІВЧИНА. Все одно ні.

ДРУЖИНА. А їм ти не пропонувала грошей?

ДІВЧИНА. Ні. Тільки себе.

ДРУЖИНА. Це було помилкою.

ДІВЧИНА. Я знаю.

ДРУЖИНА. Треба було запропонувати.

ДІВЧИНА. Я знаю. Та в мене їх немає. В цьому й уся біда.

ДРУЖИНА. Коли є гроші, чоловіка шукати не треба. Він сам буде шукати тебе.

ДІВЧИНА. Мене не шукають. А одній бути нелегко.

ДРУЖИНА. Звичайно. Нам треба мати дім, сім'ю, становище в суспільстві. Цікаво проводити час. Подорожувати. Для всього цього потрібен чоловік.

ДІВЧИНА. Де знайти такого чоловіка?

ДРУЖИНА. Такого просто не існує. Тому, краще мати кількох.

ДІВЧИНА. Я знаю. Але в мене немає грошей. В мене є тільки я.

ДРУЖИНА. А ти хто?

ДІВЧИНА. Я співробітниця чоловіка.

ДРУЖИНА. Мого?

ДІВЧИНА. Не знаю.

ДРУЖИНА. Чим ти займаєшся на роботі?

ДІВЧИНА. Роботою, чим же ще.

ДРУЖИНА. Це зрозуміло. Що ти називаєш роботою? Секс, чи що?

ДІВЧИНА. Ні. Робота – це коли займаєшся не тим, що тобі подобається, а тим, за що платять.

ДРУЖИНА. За секс теж іноді платять.

ДІВЧИНА. Не мені.

ДРУЖИНА. І не мені.

Пауза.

ДРУЖИНА. Ти маєш чоловіка?

ДІВЧИНА. Ні.

ДРУЖИНА. Це погано. Жінка зобов'язана вийти заміж. Я, наприклад, хочу вийти заміж,

але так, щоб чоловіка в мене не було.

ДІВЧИНА. А мені навпаки: необов'язково бути заміжною, але щоб чоловік був.

Пауза.

Цікаво, чому нам так не щастить. Чим більший прогрес, тим менше щастя.

ДРУЖИНА. Я думаю, ми не витримуємо конкуренції з комп'ютерами. Поряд з ними жінки стають нецікавими. Ми не такі розумні і містимо менше інформації.

ДІВЧИНА. І збуджуємо менше, ніж картинка на екрані.

ДРУЖИНА. Може, жінки створені взагалі не для сексу?

ДІВЧИНА. *(Обурено.)* Що означає «не для сексу»? А для чого ж тоді? Для чого в нас сережки, браслети, ланцюжки, коралі, брошки, перстені? Для чого духи, креми, пудра, туш, помада? Для чого гребінці, пилки, щіточки, щипці, ножички, шпильки? Тільки для того, щоб приваблювати, заманювати, подобатись! А для чого подобатись? Для того ж! Ми створені для сексу, ми живемо для нього. Тому ми повинні застосовувати себе повністю за призначенням, на всі сто відсотків, не пропускаючи жодного дня, жодної години, жодної хвилини!

ДРУЖИНА. Але бувають і винятки...

ДІВЧИНА. Не буває. Навіть дуже суха, сувора, холодна, манірна стара діва – це ходячий секс.

ДРУЖИНА. Ти права. *(Помовчавши.)* Може, я просто недостатньо приваблива?

ДІВЧИНА. *(Вдягає окуляри і дивиться на Дружину.)* Ні, ти ще досить приваблива.

ДРУЖИНА. Я тобі подобаюсь?

ДІВЧИНА. Так.

ДРУЖИНА. Може, обійдемося без чоловіків? Якщо їх немає де взяти..

ДІВЧИНА. Ні, цей варіант я не розглядаю. Я можу ще певною мірою зрозуміти гомосексуалістів. Сильне, мускулисте, міцне чоловіче тіло не може не приваблювати. Але жіноче тіло, цей кисіль, що гойдається... Ні, в нього тільки ложку втикати. *(Знімає окуляри.)*

ДРУЖИНА. Ти носиш окуляри?

ДІВЧИНА. Я надягаю їх тільки під час сексу. Щоб все бачити.

ДРУЖИНА. А на що там дивитись?

ДІВЧИНА. Секс треба вбирати всіма органами чуття. Очима. Вухами. Ніздрями. Руками. Ногами. Шкірою. Грудьми.

ДРУЖИНА. Груді - не орган чуття.

ДІВЧИНА. В мене - орган. Так що окуляри я про всяк випадок увесь час ношу з собою. Чесно кажучи, ще ні разу не вдалось одягти. Я так мрію – вдягти окуляри, закрити очі і насолоджуватись.

ДРУЖИНА. Ти божевільна.

ДІВЧИНА. Ні, я просто палка і романтична. Я постійно в пошуках. Жодного дня без строки. Жодної години без пригод. І все одно нудно. Набридло шукати. Хочеться чогось постійного і стабільного. Стабільного сексу. Щодня. Щогодини. Секс рано вранці. Секс пізно вранці. Секс на роботі. Секс в обідній час. Секс в автобусі по дорозі додому. Секс ввечері перед телевізором. Секс у ліжку перед сном. Секс у ванній після сексу. Секс у ліжку після ванни. Секс уві сні. Секс перед тим, як зайнятись сексом. Секс до. Секс після.

ДРУЖИНА. Після чого?

ДІВЧИНА. Після всього. До всього. Замість всього. Завжди. Всюди. Зі всіма. *(Зітхає.)* Якби я не знала, що я божевільна, я б подумала, що божеволію.

ДРУЖИНА. Ти любиш любити?

ДІВЧИНА. Дуже! Якби я могла, я полюбила б усіх чоловіків на світі! Я так люблю любити!

ДРУЖИНА. Ти так любиш секс?

Д ІВЧИНА. Як можна його не любити? Адже секс – це протилежність самотності. Секс означає «вдвох». Принаймні. Це вже порятунок. Це вінець, кульмінація і втілення близькості. А ще я люблю секс за те, що він допомагає задовольнити основну нашу потребу – поговорити. Досхочу, як слід, відверто. Тому і називають - "інтимні стосунки". Єдина можливість розповісти про себе все-все. Послухати теж, але головне – розповісти. Про те, як це відбувається у тебе з ним. Як у тебе це буває з іншими. Як у нього це буває з іншими. Як в інших це буває з іншими.

ДРУЖИНА. А ми в той момент не розмовляємо.

ДІВЧИНА. А після?

ДРУЖИНА. Після? Про що потім говорити?

Входить ПРОФЕСОР.

ПРОФЕСОР. Дівчата, говорити не треба ні до, ні після, ні замість. Перестаньте говорити, перестаньте тратити час, давайте займемось сексом.

ДІВЧИНА. Дякую, із задоволенням.

ПРОФЕСОР. Тоді сідайте, підготуйте зошити, і почнемо.

ДІВЧИНА. Я готова займатись цим сидячи, але навіщо зошити?

ПРОФЕСОР. Щоб записувати.

ДІВЧИНА. Записувати? Я й так запам'ятаю.

ДРУЖИНА. Щодо мене, групові заняття мені не до душі.

ПРОФЕСОР. А до чого тут серце?

ДРУЖИНА. А до того, що я ревнива.

ПРОФЕСОР. Люба, ви не слідкуєте за модою. Ревнощі давно застаріли. Навіть дурна курка – й та не ревнує. Як же можете говорити про ревнощі ви – освічена жінка двадцять першого століття?

ДРУЖИНА. Курка не ревнує тому, що по природі речей вона виховує курчат без чоловіка, і тому він їй не потрібен. А люди виховують дітей вдвох, і тому ревнощі закладена в жінці генетично. Треба чи ні, розумно чи нерозумно, але ми ревнуємо.

ДІВЧИНА. Особисто я не ревнива, та мене не влаштовує склад нашої групи.

ПРОФЕСОР. Чому?

ДІВЧИНА. Тому, що так мені дістанеться в кращому випадку тільки половина уроку.

І навіть менше, враховуючи ваш вік. А я хочу урок повністю. А краще два.

ПРОФЕСОР. Мушу вам з великою повагою сказати, що, як на юну недосвідчену дівчину, ви демонструєте дивовижну обізнаність і кмітливість.

ДІВЧИНА. І, окрім цього, ви щойно пообіцяли зі мною втекти.

ДРУЖИНА. І зі мною теж.

ПРОФЕСОР. Це дуже дивно. Як тільки я пропоную сьогодні зайнятись сексом, всі мені у відповідь пропонують втікати. То я згідний. Біжимо!

ДІВЧИНА. Яким складом?

ПРОФЕСОР. Всі разом. Групою! Побігли!

Всі троє біжать один за одним по колу в кімнаті. З'являється ЧОЛОВІК і долучається до загального бігу. Зробивши кілька кругів, він зупиняється.

ЧОЛОВІК. *(Важко дихаючи.)* Досить бігати. Давайте краще займемось сексом.

ДІВЧИНА, ДРУЖИНА І ПРОФЕСОР. *(Зупиняючись і перехопивши подих.)* Дякуємо, із задоволенням.

ПРОФЕСОР. Взагалі-то, ми вже бачились.

ЧОЛОВІК. Краще привітатись двічі, аніж жодного разу. Куди ви біжите?

ПРОФЕСОР. Ми не біжимо, ми розмовляємо.

ЧОЛОВІК. Про що?

ДІВЧИНА. Про секс, звичайно.

ЧОЛОВІК. Що ж це ми все про секс, та про секс? Набридло. Давайте поговоримо про щось інше.

ДІВЧИНА. А про що ж тоді?

ЧОЛОВІК. Не знаю. Та тільки не про це.

ДРУЖИНА. Правильно. Мені теж набридло. Ні слова про секс. Домовились?

ПРОФЕСОР. Домовились.

Пауза.

ДРУЖИНА. Про що будемо говорити?

ЧОЛОВІК. Про щось інтелектуальне. Як заведено у поважних людей.

ДІВЧИНА. *(З ентузіазмом.)* Давайте!

Пауза.

ДРУЖИНА. Давайте розмовляти! Дотепно і весело. Давайте?

ДІВЧИНА. Давайте. Давно про це мрію.

ПРОФЕСОР. Я теж.

Пауза.

ЧОЛОВІК. Як приємно говорити про щось інтелектуальне, правда?

ПРОФЕСОР. *(З натхненням.)* Неодмінно!

ДІВЧИНА. Ще б пак!

Пауза.

ДРУЖИНА. Ну, чого ж ви мовчите?

ДІВЧИНА. А ви?

ДРУЖИНА. Я просто не знаю, з чого почати. *(ПРОФЕСОРУ.)* Почніть ви, ви ж усе-таки ПРОФЕСОР.

ПРОФЕСОР. М-м... Е-е-е.. Правду кажучи, в якості професора я звик розмовляти тільки на професійні теми.

ДІВЧИНА. А яка у вас професія?

ПРОФЕСОР. Ви ж знаєте – секс. Про секс я можу говорити безмежно довго.

ДРУЖИНА. Ні, секс – заборонена тема.

ДІВЧИНА. *(Зітхаючи.)* Так, заборонена.

ЧОЛОВІК. Звичайно. Ми вже домовились.

Пауза.

ДРУЖИНА. Може, кинемо жереб? Кому випаде, той і почне.

ЧОЛОВІК. Ідея гарна.

ДІВЧИНА. Жереб – це довга морока. Давайте краще просто скористаємося лічилкою.

ЧОЛОВІК. Хто пам'ятає яку-небудь лічилку?

ДІВЧИНА. Я. Станьте в коло!

Всі стають в коло. ДІВЧИНА читає лічилку.

Раз, два, три, чотири, п'ять!

Вийшов зайчик погулять.

Як нам бути, що робити?

Треба зайчика зловити.

Будем знову рахувати:

Раз, два, три, чотири, п'ять.

Зараз я іду шукать!

Лічилка випадає на Чоловіка.

ДРУЖИНА. Тобі починати.

ЧОЛОВІК. Ну, добре...

Всі готуються слухати.

Е-е... Одного разу чоловік несподівано повертається раніше додому з роботи і застає свою дружину з ко...

ДРУЖИНА. *(Перебиваючи.)* Стий! Ми ж домовились тільки про інтелектуальне. І без сексу.

ЧОЛОВІК. Про інтелектуальне? Ну, гаразд... (*Подумавши.*) Одного разу один інтелектуальний чоловік повертається раніше додому з роботи і застає свою інтелектуальну дружину в ліжку з надто інтелектуальним коханцем.

Пауза.

ДРУЖИНА. І що?

ЧОЛОВІК. Нічого. Того дня він відкрив для себе багато нового.

Пауза.

ПРОФЕСОР. Хто ще хоче розказати щось інтелектуальне?

Пауза.

Невже ми не можемо поговорити про літературу, про театр, про музику?

ДІВЧИНА. Чесно кажучи, література мене не дуже цікавить.

ДРУЖИНА. А мене не цікавить музика.

ЧОЛОВІК. А мене театр.

ПРОФЕСОР. Доводиться констатувати, що в сучасному суспільстві, де всі рівні в розумінні відсутності культури, єдина тема, яка цікавить абсолютно всіх і завжди, і єдина тема, яка доступна розумінню всіх і кожного – це секс.

ДІВЧИНА. Добре, якщо не виходить про інтелектуальне, давайте нехай кожен буде говорити, про те, що цікаво йому.

ДРУЖИНА. Тільки не про секс.

ПРОФЕСОР. Звичайно, не про секс.

ЧОЛОВІК. Само собою зрозуміло.

Пауза.

ДІВЧИНА. Цікаво, а що ще може бути цікавим, крім сексу?

Пауза.

Мені, наприклад, цікаво – чи буває нецікавий секс?

ДРУЖИНА. Буває.

ПРОФЕСОР. А мене, якщо чесно, вже нічого не цікавить. Навіть секс.

ДІВЧИНА. Я взагалі-то сексом теж не цікавлюсь. Зате, секс цікавиться мною. І дуже сильно.

ДРУЖИНА. Ми знову з'їхали на секс. Невже не можна говорити про що-небудь інше?

ДІВЧИНА. Про інтелектуальне?

ПРОФЕСОР. Тільки про інтелектуальне.

Пауза.

ДРУЖИНА. Давайте поговоримо про кохання. Про кохання можна?

ПРОФЕСОР. Про кохання можна.

ДЕВУШКА. Чому ж це про кохання можна, а про секс не можна? Хіба це не одне і те ж?

ПРОФЕСОР. Не зовсім.

ДІВЧИНА. По-моєму, «кохання» - це просто древня назва сексу.

ЧОЛОВІК. Напевно, слово «секс» було тоді заборонене цензурою, і замість нього використовували слово «кохання».

ДІВЧИНА. Ні, кохання, здається, це щось інше. Я пам'ятаю, ми вивчали в школі... Це щось, що зустрічалось в далекому минулому...

ПРОФЕСОР. Правильно. Раніше вважалось, що кохання може бути і без сексу.

ДІВЧИНА. А це як?

МУЖ. (*Дівчині.*) Він жартує.

ПРОФЕСОР. Ні, я не жартую. Раніше вважалось, в коханні бере участь душа, а в сексі – тільки тіло.

ДІВЧИНА. (*Обурено.*) Що означає «тільки»? Цього мало? Уявіть, що в мене немає тіла. Як я зможу кохати? А головне – як мене зможуть кохати?

ДРУЖИНА. ПРОФЕСОРЕ, ось ви сказали, що в коханні бере участь душа, а не тіло.

Чому ж одна поетеса – жінка, між іншим, - написала: «Любити – це справа тіл, а ми один для одного – душі»? Бачите? «Справа тіл».

ПРОФЕСОР. В цієї поетеси було вже сучасне розуміння кохання.

ДРУЖИНА. То яка все-таки різниця?

ПРОФЕСОР. Ну, можна сказати, що в коханні важливий партнер, а в сексі – процес.

ДІВЧИНА. А яка мені різниця, добрий партнер чи ні, якщо процес поганий?

ПРОФЕСОР. Ще вважалось, що жінки надають перевагу коханню, а чоловіки – сексу.

ДІВЧИНА. Неправда. Я – юна, недосвідчена дівчина, і не знаю, що вибирають чоловіки. Але я знаю, що вибирають жінки.

ЧОЛОВІК. ПРОФЕСОРЕ, а що краще – секс чи кохання?

ПРОФЕСОР. Безумовно, секс. Секс корисний для здоров'я, кохання - шкідливе.

ДРУЖИНА. Чому?

ПРОФЕСОР. У коханні надто багато негативних емоцій. Хвилювання, ревності, претензії, нудьга, пояснення і все, що завгодно, а секс приносить лише чисте задоволення. Після кохання залишаються негативні емоції, розхитані нерви і гостре розчарування, а від сексу – тільки приємна втома і гарний апетит.

ЧОЛОВІК. І, крім того, кохання вимагає маси часу. Всі ці розмови, букети, прогулянки, запрошення, проводжання... Хто в нашому столітті може це собі дозволити? Хто тепер може викроїти вільних хоч півгодини? А секс – відволікся на хвильку, і побіг далі.

ДІВЧИНА. Так, секс – це якимось більш сучасно.

ДРУЖИНА. Тому старі класики про секс не писали.

ПРОФЕСОР. Як спеціаліст, я дозволю собі заперечити. Вони про секс писали, і ще й як, тільки не вживали це слово.

ДІВЧИНА. Наведіть хоча б один приклад.

ПРОФЕСОР. Будь-ласка. *(Декламує.)* «Ніхто її колін в забутті не цілує»...

ДІВЧИНА. Ах! *(Ледь не втрачає свідомості.)*

ЧОЛОВІК. Що з вами?

ДІВЧИНА. Нічого... Я просто уявила, що він має на увазі під словом «коліна», і в мене запаморочилось в голові... Наскільки він мав рацію! «Ніхто її колін в забутті не цілує»... *(Знесилена закриває очі.)*

ЧОЛОВІК. Вам погано? Може, покликати сестру?

ДІВЧИНА. *(Відкривши очі, поспіхом.)* В жодному випадку! Мені добре.

(ПРОФЕСОРУ.) Прочитайте ще що-небудь.

ПРОФЕСОР. *(Декламує.)* «І входить він, готовий до кохання»...

ДІВЧИНА. Як це красиво сказано! Готовий? Заходить вже готовий?

ПРОФЕСОР. Готовий.

ЧОЛОВІК. Дивіться, яка в нас інтелектуальна вийде розмова!

ДІВЧИНА. І зовсім не про секс!

ДРУЖИНА. *(Нервово.)* Вся біда в тому, що ми знову тільки розмовляємо. А час іде.

ЧОЛОВІК. А що ще нам залишається робити?

ДРУЖИНА. Не знаю. Знаю тільки, що треба щось придумати. Хтось із вас задоволений своїм життям?

Пауза.

Я запитую всіх – хто-небудь задоволений своїм життям?

ПРОФЕСОР. Ні.

ДІВЧИНА. Ні.

ЧОЛОВІК. Ні.

ДРУЖИНА. То чого ж ми сидимо, базикаємо і робимо вигляд, що нам легко і добре?

ДІВЧИНА. А хто робить вигляд? Я не роблю.

ЧОЛОВІК. А що ми можемо зробити?

ДРУЖИНА. Я давно пропонувала – втікати.

ЧОЛОВІК. Втікати нам нікуди. Ніде не краще, всюди лише гірше. І далі буде ще гірше. Тут, всюди, завжди.

ДІВЧИНА. І від себе не втечеш.

ДРУЖИНА. А що ж робити?

ПРОФЕСОР. Що-небудь! Давайте вирішимо. В нас немає часу!

ДІВЧИНА. Правильно! Треба нарешті щось змінювати, треба діяти, треба щось робити. Все-одно що. Трошити, ламати, підпалювати. Не знаю, як вам, а мені дуже хочеться.

ДРУЖИНА. Нам всім дуже хочеться.

ЧОЛОВІК. В одного нічого не вийде.

ДРУЖИНА. Треба об'єднуватися. Треба бунтувати! Всім разом.

ЧОЛОВІК. Як об'єднатись? Ми ж такі різні...

ПРОФЕСОР. Ми зблизимось! Розробимо загальну програму...

ДІВЧИНА. Облиште, яка програма? Єдиний спосіб швидко зблизитись – це секс. Можна сто років сидіти разом на роботі чи зустрічатись на вечірках, можна кожного вихідного дня разом пити і їздити на пікніки, та це так не зблизить, як єдина ніч, проведена разом!

ЧОЛОВІК. *(Збуджено.)* То давайте зблизимось!

ПРОФЕСОР. Правильно! Секс – це єдина мова, зрозуміла всім і кохана всіма: від папуасів до північної раси. Ось чому це приносить мир, взаєморозуміння та єднання народів. Хай живе секс!

ДІВЧИНА. *(Зриває зі столу скатерть, прикріплює її до швабри і розмахує, як прапором.)* Ура!

ДІВЧИНА. Свободу – тепер!

ЧОЛОВІК. *(Вискакує на стіл.)* Хай живе повстання!

ДРУЖИНА. Нам немає, що втрачати, крім своїх ланцюгів!

ДІВЧИНА. Геніталії всіх країн, об'єднуйтесь!

Заходить СЕСТРА в білому халаті і хустинці, з коробкою ліків в руках.

СЕСТРА. Давайте займемося... *(Зупиняється.)* Що з вами? Щось трапилось?

Пауза. ЧОЛОВІК злізає зі столу, ДІВЧИНА опускає стяг. Всі в напрузі.

ДРУЖИНА. Нічого не трапилось.

СЕСТРА. То чого ви всі на мене так дивитесь?

ДІВЧИНА. Нормально дивимось.

СЕСТРА. «Нормально»?

ДРУЖИНА. Хто ви така і що ви тут робите?

СЕСТРА. Ви прекрасно знаєте. Так що облишмо розмови. Давайте краще займемося се... *(Дівчині, яка нетерпляче порухалась.)* Що? Ви хочете заперечити?

ДІВЧИНА. Я? І не думала.

СЕСТРА. Прекрасно. Давайте займемося серйозними справами – вечірніми процедурами і бесідами.

ПРОФЕСОР. Ми не хочемо.

СЕСТРА. Любий мій, всі ми живемо, як можемо, якщо не можемо жити так, як хочемо.

ДІВЧИНА. Ми не живемо, не можемо, не хочемо і не будемо.

СЕСТРА. Ви повинні.

ДРУЖИНА. Ніхто нікому нічого не винен.

СЕСТРА. Будьте гарними хлопчиками і дівчатками.

ЧОЛОВІК. Ми й так гарні.

СЕСТРА. Ви ж не хочете, щоб я застосувала силу?

ДРУЖИНА. Про силу забудьте. Вона на нашій стороні!

ДІВЧИНА. У мене є ідея! Зробимо їй укол. Хай заспокоїться.

ДРУЖИНА. Ти вмієш?

ДІВЧИНА. Що тут уміти? Думаєш, я не кололась?

СЕСТРА. Бунт на кораблі?

ДІВЧИНА. Ми ж сказали – сьогодні процедур не буде.

ДРУЖИНА. І завтра теж.

ЧОЛОВІК. І післязавтра.

ПРОФЕСОР. Ми вільні люди.

СЕСТРА. Свободи немає ніде. Всюди потрібні обов'язок, самоконтроль і дисципліна.

ДРУЖИНА. Облиште ці повчання. Ми вас не знаємо і знати не хочемо.

СЕСТРА. Зате я вас знаю дуже добре.

ДІВЧИНА. Що ви про нас знаєте?

СЕСТРА. Ви побачили, що люди злі, егоїстичні, агресивні. Не розумні. Вас обманювали, вас ненавиділи, вас використовували і кидали. І ви вирішили втікати від життя. Хіба не так?

ДІВЧИНА. Ідть геть, ви нам неприємна.

СЕСТРА. Тому що я – ваше дзеркало. Дзеркало, в яке ви не хочете дивитись. Але я все-таки змушу вас поглянути в нього.

ДРУЖИНА. *(Іронічно)* Цікаво, що я в ньому побачу.

СЕСТРА. Себе. Подивись на себе уважно. Уявляєш себе чиеюсь дружиною, хоч сама ніколи заміж не виходила. Стара діва з комплексами. Начиталась романів про нещасливі подружжя і виголошуєш тиради про те, як ти втомилась від сімейного життя і від свого неіснуючого чоловіка. А чи знаєш ти, як насправді важко щовечора бачити втомленого байдужого чоловіка з його вічно незадоволеним лицем?

ДРУЖИНА. Що ще цікаве ви мені розкажете?

СЕСТРА. Жінка повинна закликати, чекати. А в тебе на обличчі написана втома та роздратування, ніби ти напилась оцту. Хіба так приваблюють чоловіків?

ДРУЖИНА. А як, по-вашому?

СЕСТРА. Якомога менше скарг і більше косметики. На губах трохи більше помади і посмішки. Спідниця вище, декольте - нижче. Хочеш від них утекти – втікай, але так, щоб тебе наздоганяли. Відштовхуй, але для того, щоб тебе обіймали ще міцніше. Опирайся так, щоб було приємно тебе перемагати. Відмовляй так, щоб було ясно, що ти уступиш. Будь холодною, але так, щоб не ти його заморозила, а він тебе зігрів.

ДІВЧИНА. Цей урок знає кожна школярка. Навіть я.

СЕСТРА. *(Дівчині.)* А ти, «юна, романтична, недосвідчена дівчина»... Ти що, забула, що вже тричі виходила заміж? Тричі! Звичайна жінка й одного разу не витримує. Ти їх довела, чи вони тебе – не знаю. І ти без кінця думаєш: «Чому мене стільки разів кидали? Що в мені такого, що не влаштовує інших? Невже винен увесь цей довгий ланцюг чоловіків, які мене кидали, а не я сама?» Ось ти й придумуєш собі нову біографію, намагаючись обманути інших і, перш за все, себе. Питання лише в тому, чи тобі вдається.

ПРОФЕСОР. А, може, не вона, а ви їй вигадуете біографію?

СЕСТРА. До речі, ПРОФЕСОРЕ... Скажіть, як це ви зібрались втікати з вашим здоров'ям? Діти відмовились від вас, немає кому вас утримувати, хто і де на вас чекає? Сидіть тихо, їжте перетертий суп і читайте свої настанови з теорії сексу.

До того ж, якщо я не помиляюсь, ви не ПРОФЕСОР, а колишній вчитель словесності в середній школі. Навіщо ви видавали себе за сексолога? *(Чоловікові.)* А вам, юначе, я раджу оженившись.

ЧОЛОВІК. Мені?

СЕСТРА. Ваша колишня дружина – ні, не ця жінка, інша - вигнала вас з дому, щоб ви не заважали їй з коханцем, і з того часу ви взагалі боїтеся жінок. Боїтеся, що вона відбере у вас свободу. Що вона вимагатиме на собі одружитись. Що вона вас зрадить. Що вона вас кине. Що вона забере ваш час. Що вона забере у вас всі ваші гроші. Що вона посварить вас із матір'ю. Що вона розлучить вас з друзями. Що вона буде з'ясовувати з вами стосунки. Що вона вам набридне. Що ви будете нещасні... Так припиніть боятися життя! Будьте сильним. Хоча сильним в житті доводиться важче, ніж слабким...

ЧОЛОВІК. А я думав...

СЕСТРА. Перестаньте думати. Думати шкідливо. Вчіться жити, не задумуючись. Не думати, що буде через десять років. Через рік. Що буде завтра. Вчіться жити сьогодні. Не думати, не думати, не думати. Кожен з нас повинен повторювати собі це по десять разів на день. Завтра – це погане слово. Завтра ми можемо розоритись. Втратити роботу. Захворіти. Вмерти. Якщо про це думати, то можна зійти з розуму.

ДРУЖИНА. Ви розказали про кожного з нас цікаві історії. А як щодо вас самої? Якщо ви – дзеркало, то чи не хочете ви заглянути в саму себе?

СЕСТРА. Ні. В цьому немає необхідності.

ДРУЖИНА. І все-таки ми вам допоможемо це зробити. (*Підносить до лиця Сестри дзеркало.*) Кого ви там бачите?

СЕСТРА *не відповідає.*

Не хочете відповідати, тоді я вам розповім. Перш за все, ніяка ви не сестра.

СЕСТРА. Хто ж я, по-вашому?

ДРУЖИНА. Не знаю. Та й яке нам діло? Любителька вигадувати біографії, втомлена хвора жінка, яка невідомо чому уявила себе медичною сестрою.

ПРОФЕСОР. Вам здається, що це божевільня? Це абсурд. Так само я можу сказати, що ми в готелі.

ДІВЧИНА. В санаторії.

ДРУЖИНА. У себе вдома.

ЧОЛОВІК. На роботі чи в якійсь установі.

ПРОФЕСОР. Так що перестаньте нас повчати і лікувати.

ДРУЖИНА. Лікуйтеся самі. А ми втечемо звідси.

СЕСТРА. Куди?

ЧОЛОВІК. Туди, де краще.

СЕСТРА. Ніде не краще, всюди лише гірше. А далі буде ще гірше. Тут, всюди, завжди.

ДІВЧИНА. Все одно куди.

СЕСТРА. Ви ніколи не вийдете звідси. Ви не настільки схиблені, щоб хотіти повернутись у світ нормальних людей. Адже цей світ – величезна божевільня, сповнена порожнечі та насилля.

ПРОФЕСОР: Хіба можна сказати: «сповнений порожнечі»?

СЕСТРА. Можна. І припиніть обманювати себе. Ви хворі і чудово це знаєте.

ЧОЛОВІК. Що ж нам робити?

СЕСТРА. Ідіть спати.

Ніхто не рухається з місця.

Ну, що ви стоїте?

ЧОЛОВІК. Я не хочу залишатися сам у своїй кімнаті.

ПРОФЕСОР. Я теж

СЕСТРА. Ідіть, я втомилася. У мене попереду ніч чергування. Довга-предовга самотня ніч. Гірше, ніж самотня.

Ніхто нікуди не йде.

ДРУЖИНА. Ви так нічого нам і не скажете? Пожалійте нас, хоч трошки. Нам так важко і самотньо.

СЕСТРА. Ідіть геть.

Усі знехотя розходяться. Сестра залишається сама.

Вам важко і самотньо? Пожаліти вас? Та хто з вас знає, що таке справжня самотність? Цілковита, самотня самотність? Що ви знаєте про справжню тугу за справжнім сексом? Хто з вас розуміє, що таке справжня туга за справжнім життям? Чи розумієте ви, що означає працювати медсестрою в домі для божевільних? З цими хворими людьми, з якими й поговорити нормально не можна. Вислуховувати їхні скарги і прокльони і усвідомлювати, що ще трохи, і сама зійдеш з розуму? Щоранку я приходжу в цей шалений, шалений, шалений світ, а ввечері повертаюся в світ, який здається мені ще шаленішим. Але треба працювати. Треба жити. Для чого? Щоб давати вам таблетки, робити уколи і відчувати вашу ненависть? А чи знаєте ви, що я вже сама приймаю ці таблетки і роблю собі ті ж самі уколи? Бо що б там не говорили лікарі, а божевілля таки заразне.

Та я розумію вас. Те, що ви вважаєте своїм прагненням до сексу, насправді - спрага любові і тепла. Мені шкода вас і я співчуваю вам. Ви втомилися... Ви втомилися жити і вирішили захватись у світі фантазій. Якби ви знали, як я вас розумію. Я теж втопилася. Так хочеться спокою. Спокою... Не думати. Не будувати планів. Не жити надіями, які ніколи не збуваються. Не думати...

СЕСТРА оглядається і помічає, що всі її співрозмовники зникли. Вона – одна.

Довга пауза, тиша. СЕСТРА підходить до одних дверей і стукає.

СЕСТРА. *(Через двері.)* Давай займемося сексом.

Відповіді немає. СЕСТРА стукає сильніше і повторює.

Чуєш? Давай займемося сексом!

Відповіді немає. СЕСТРА підходить до інших дверей.

Чуєш? Агов! Давай займемося сексом!

Відповіді немає. СЕСТРА стукає в наступні двері. Потім ще в наступні. Відповіді немає. Тоді СЕСТРА звертається до залу(можливо, між нею і залом розміщені невидимі двері).

Давайте займемося сексом!

Кінець